

Grosuplje (centrala)

SP 908

KLASJE

1997

352(497.4 Ivančna Gorica)

119970011,11

COBISS: O

KNJIZNICA GROSUPLJE

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica

Številka 11

letnik 3

november 1997

STUDIO
MARKELJ
FOTO · VIDEO · OPTIKA

1108 Ljubljana, Dolenjska c. 33, tel.: 127 47 27

1295 Ivančna Gorica, Ljubljanska ul. 16

tel./fax: 777 777, 777 573, 778 573

Iz Jernejeve malhe

Naše Klasje zori vsak mesec, enkrat na začetku, drugič na koncu. Ob pisanju tega članka še ne vem, ali so volitve za predsednika države že zaključene ali pa se pripravljamo na drugi krog.

Kakorkoli že, zima bo prišla in z njo tudi veliki problemi, s katerimi se občina in posamezniki ubadamo. Pred nami je zimsko vzdrževanje cest, to nadležno odgovornost pa kar radi prenašamo le na izvajalca in se premalokrat zavedamo, da moramo pred svojim pragom kar sami prijeto za lopate. V vsakem primeru pa ne krivimo občine, ko mogoče tudi sami nismo ustrezno opremili našega jeklenega konjička za izredne razmere.

Na občini se nekatere pomembne zadeve ukinjajo, druge na novo nastajajo. Tako je novoustanovljeni sklad stavbnih zemljišč izgubil zakonsko podlago za obstojanje, ustanovil pa se je nov sklad za ljubiteljsko kulturo, ki ga podpira država. Sklad bo deloval za območje naših treh občin s sedežem v Ivančni Gorici. Smo pač občina s številnimi kulturnimi dejavnostmi in pomembnimi kulturnimi prireditvami. Prav zaradi tega tudi razumemo krajanke Ambrusa, ki so storili vse, da so si pridobili dvorano od darežljive Kmetijske zadruge Stična. Pohvala gre obema pogajalcema za uspešen dogovor o pomembni stvari. Film, sneman v Ambrusu, bo že letos na ogled v domači dvorani. Dela v dvorani hitro napredujejo.

Vedno, ko je kaj naprodaj, se pojavi tudi kupec. Če se še ni pojavil za objekt na Polževem, razglasite novico, da bomo to sramoto, za katero je kriv samo lastnik, v najkrajšem možnem času odpravili. Tudi objekt Sinolesa je naprodaj, zanimanja ni malo, je pa za nas pomembno, da bo bodoči lastnik svojo dejavnost prilagodil našim potrebam.

Občinski svet se je odločil, da bo po sprejemljivi ceni in s pomočjo kredita odkupil nekdanje prostore Traiga v Zadržnem domu. Menda je bolje, da si lastnik in da namesto stroškov za najete prostore raje plačuješ anuitete kredita.

Veterinarski zavod Ljubljana je razpadel v času nove zakonodaje in lastninjenja na Veterinarski zavod Slovenije in devet manjših operativnih veterinarskih postaj. Ena izmed teh je tudi v Ivančni Gorici za širše delovno območje. Lastniki so zdajšnji zaposleni in nekdanji delavci. V lastnini ima majhen delež tudi občina.

Zadnji mesec v letu je čas obračuna. Mnogi občani z zadovoljstvom ugotavljajo, da je napredek v novi občini očiten, drugi so manj zadovoljni. Prepričani smo, da bo novo koledarsko leto tudi za njih prineslo kaj dobrega. Proračun je pa integralni in precej omejen, kot je omejen tudi državni proračun.

Še vseeno več gradimo kot rušimo. Napredek je obetaven, če si le ne bomo preveč težav povzročali sami. Oblast in zakoni so zato, da jih spoštujemo, ne pa, da jih razlagamo vsak po svoje, kot jih moj znanec Miha iz romskega naselja. Sosedovega pač ne moreš prodati. Če pa so komu res kršene pravice, bo pa že uveljavil svoje.

Lepo vas pozdravlja

župan Jernej

Ob zaključku redakcije smo izvedeli: Drugega kroga predsedniških volitev ne bo.

Milan Kučan je že v prvem krogu dobil 55,55% glasov.

Referendum za samoprispevek v Krajevni skupnosti Dob je uspel.
»Za« je glasovalo 60.76 % krajanov.

ODPRLI KAR NEKAJ ASFALTNIH CEST »Pa smo zmagali!«

Ob otvoritvi asfaltne ceste Višnje - Bakarc, je županu Jerneju pripadla čast, da si prvi odreže kos pečenega odojka. Čeprav ga je bilo malo strah, da bo zadev ob kost, mu je uspelo z eno potezo gladko odrezati najboljši kos.

Da je bil zadovoljen, se vidi na sliki. Verjetno bolj zaradi spretno poteze, kot zaradi mesa.

Obveščamo vase podjetnike in obrtnike, da bomo tudi letos objavljali božične in novoletne voščilnice po znižani ceni. Klasje bo izšlo pred božičem. Voščilnice bomo sprejemali do 16. decembra.

Uredništvo Klasja še vedno išče nove sodelavce.

Ponovno pozivamo vse tiste, ki imajo veselje do pisanja, ali pa bi radi tudi drugim povedali, kaj se dogaja v njihovem kraju, da se nam oglasijo na naslov: Uredništvo Klasja, Sokolska 8, Ivančna Gorica, ali na telefona: 778-384, 776-106.

Posebej pozivamo tiste, ki nameravajo ali pa že študirajo novinarstvo. Večina najboljših slovenskih novinarjev je začela v lokalnih časopisih. Sedanje dopisnike pa ponovno prosimo, da razen po predhodnem dogovoru, pišejo kratke prispevke (največ 45 tipkanih vrst), saj se tudi na kratko da veliko povedati. Ker bi radi z naslednjo, novoletno številko, izšli pred božičem, bomo zadnje prispevke sprejemali samo do vključno 17. decembra.

Delegacija občine Ivančna Gorica je obiskala občino Hirscaid.

Ob 00.35 je zagorelo na domačiji v Velikem Črnelu. Ognjeni zubli so popolnoma uničili več gospodarskih poslopj, v njih pa dve motorni vozili, krmo, kmetijsko orodje in nekaj zajcev. Nastala je velika premoženjska škoda. Vzrok požara ugotavlja komisija UNZ Ljubljana.

**Letos več kot 400
krvodajalcev v naši občini.****Govori se, da se bo županstvo
preselilo v prostore TRAIG-a.**

LaMaS

d.o.o.
računalniški inženiring
Ulica 25. maja 14
1295 Ivančna Gorica
tel.: 0609 / 612-923**POPOLNA
PONUDBA****RAČUNALNIKI (486DX5, Pentium 75-200 Mhz)
TISKALNIKI (InkJet, laserski, matrični)
MULTIMEDIA (CD-ROMi, zvočne kartice, zvočniki)
PROGRAMSKA OPREMA (uporabna in komercialna)**

Dan združnikov KZ Stična že tretjič...

**POZITIVNI PREMIIKI PRI
KMETIJSKI POLITIKI**

V M-KZ Stična nadaljujemo z že kar tradicionalnimi jesenskimi srečanji s člani stiške zadrage. Ob takih prilikah želimo, da se ob kozarčku skupaj odkrito pogovorimo o združniških problemih in o dogajanjih v zadrugi. Srečanja, ki je bilo 25. oktobra letos, se je udeležilo okrog 50 združnikov in delavcev. Vsako leto nas je malo več, naslednje leto pričakujemo še boljše odziv. V živahni razpravi smo se pogovorili o marsičem.

Naši člani in ostali kooperanti že nekaj časa bolj malo sprašujejo, kako pridelati, temveč kako prodati in doseči vsaj kolikor toliko spodobno ceno za živino, krompir in ostale produkte. Če bi v zadrugi imeli več in bolj trdnih pogodb, podkrepjenih z malo boljšo združno pripadnostjo, bi velikokrat lahko dosegli boljše cene, čeprav na trgu cen in trženja vlada nered.

Skupna ugotovitev nas vseh pa je bila, da se je tudi država začela malo

bolj zanimati za kmetijstvo. V letošnjem letu smo preko kmetijskega ministrstva uveljavili kar nekaj premij in subvencij za naše proizvajalce za razne namene (mleko, dojlje, meso, konji, drobnica, pšenica itd). To je denar, ki bo vsaj malo ublažil velik razkorak pri cenah kmetijskih pridelkov.

Kritično smo se pogovorili tudi o problematiki z mlekom - o vsebnosti zaviralnih snovi. Zaradi vsebnosti antibiotikov v mleku se lahko uničijo ogromne količine mleka. O tej problematiki smo pisali že v prejšnji številki.

Mogoče gre v določenih primerih še vedno za nepoučenost, zato ponovno opozarjamo vse, ki zdravite živali, da se strogo držite veterinarjevih navodil in da ne dajete antibiotičnih zdravil kravam brez veterinarjevega nadzora.

M-KZ Stična
Milena Vrhovec

**DRUŠTVO PODEŽELSKÉ
MLADINE NA BAVARSKEM**

Člani društva podeželske mladine iz občin Ivančna Gorica in Grosuplje so se konec oktobra za dva dni odpravili na Bavarsko. Tam so si ogledali tovarno kmetijskih priključkov Mengele in Ebenhart, kjer so jih prijazno sprejeli in jim razkazali celotno proizvodnjo.

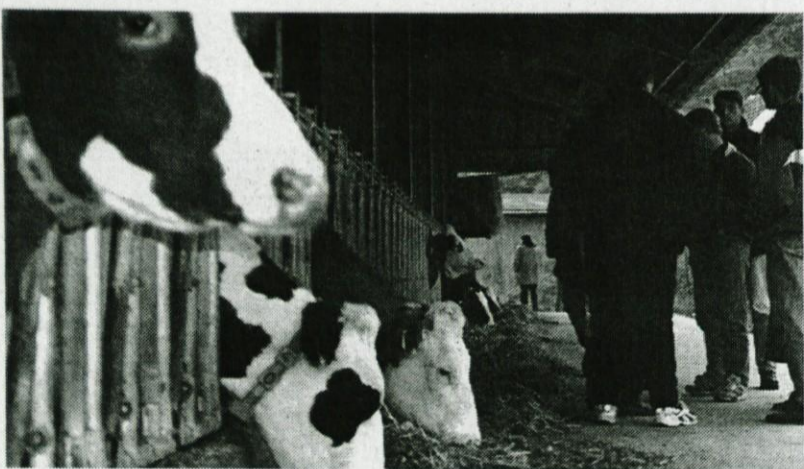
Obiskali so tudi živinorejsko kmetijo, kjer se ukvarjajo z mlečno proizvodnjo in imajo 40 krav v odprtem hlevu s prosto rejo in molziščem tipa ribja kost.

Ker tudi na našem območju deluje in se še razvija strojni krožek, so se mladi poučili tudi o podobnem delovanju pri predsedniku njihovega krožka, kar bi lahko bilo praktično vodilo tudi za naše razmere.

Pri njem so si ogledali tudi poseben način t.i. "bio" pitanja govedu in prašičev. Živali zakolje v za to prilagojeni in prirejeni klavnici izven kmetije, raztelesi pa jo doma pred stranko, kateri potem tudi proda zaželen del oz. kos mesa.

Ekскурzije se je udeležilo 35 udeležencev, za katere sta del sredstev prispevali tudi občini Ivančna Gorica in Grosuplje iz svojega proračuna, namenjenega za posebne strokovne naloge in izobraževanje v kmetijstvu.

Svetovalka za kmečko družino in dopolnilne dejavnosti
Irma Lekan

OBROKI ZA KRAVE MOLZNICE

Predstavljamo vam nekaj primerov obrokov za krave molznice za vse tiste, ki nimate lastnih analiz krme. Obroki so izračunani na osnovi povprečnih vsebnosti hranilnih snovi v voluminozni krmi.

Pri izračunu konzumacije je upoštevan čas krmljenja 4 ure in različni stadiji laktacije. Izračun velja za 600 kg teže krave.

V vseh obrokih je 2 kg sena in 2 kg otave ter silaža do sitega. Pri obrokih z več kot 4 kg močne krme na dan je potrebno to krmiti 3-krat dnevno.

Pomemben je tudi vrstni red krmljenja, in sicer: seno, silaža, močna krma in minerali.

Kmetijska svetovalna služba

OBROKI ZA KRAVE MOLZNICE (NAČRT KRMLJENJA)

OSNOVNI OBROK: 70 % koruzna silaža in 30 % travna silaža, seno, otava.

DOPOLNILNA KRMA: mešanica 1/2 sojinah in 1/2 sončničnih tropin, krmna mešanica z 18 % SB (nakup v TMK), mineralno vitaminski dodatek, sol.

Mlečnost l/dan	Koruzna silaža kg/dan	Travna silaža kg/dan	Seno kg/dan	Otava kg/dan	Sojine + sonč. t. kg/dan	Močna krma kg/dan	MVD dkg/dan
14	21	8,6	2,1	0,8	0,8	/	7
16	21,4	8,6	2,1	1	1	0,3	7
18	21,7	8,6	2,1	1	1	1,2	7
20	21,7	8,6	2,1	1	1	2,2	7
22	21,7	7,4	2,1	1	1	3,5	7
24	21,7	5,7	2,1	1	1	4,9	7
26	22	3,3	2,1	1	1	6,5	6
28	17,4	0,6	0,9	0,9	0,8	8,8	6

Kravam z mlečnostjo do 16 l/dan pokladamo še 2 dkg soli na dan.

Kot (MVD) mineralno-vitaminski dodatek je primeren Kravimin 3 ali Rumisal R-2 ali R-3.

OBROKI ZA KRAVE MOLZNICE (NAČRT KRMLJENJA)

OSNOVNI OBROK: koruzna silaža, seno, otava.

DOPOLNILNA KRMA: mešanica 1/2 sojinah in 1/2 sončničnih tropin, krmna mešanica z 18 % SB (nakup v TMK), sol.

Mlečnost l/dan	Koruzna silaža kg/dan	Travna silaža kg/dan	Seno kg/dan	Otava kg/dan	Sojine + sonč. t. kg/dan	Močna krma kg/dan	MVD dkg/dan
15	22,7	3,6	3,5	1,4	/	2	7
18	32,4	2,1	2,1	2	/	2	7
20	31,7	2,1	2,1	2,0	1,1	/	7
22	30,7	2,1	2,1	1,9	2,4	/	7
24	29	2,1	2,1	1,7	4,0	/	6
26	27,6	3,3	0,9	1,5	5,5	/	6
28	20,7	4,4	1,2	1,1	7,8	/	6

Kot (MVD) mineralno-vitaminski dodatek je primeren Kravimin 3 ali Rumisal R-2 ali R-3.

**OKVIRNE CENE LESA
PRI M-KZ STIČNA**

bukovi hlodi F	23.480
bukovi hlodi L	15.480
bukovi hlodi I.	11.210
bukovi hlodi II.	8.210
bukovi hlodi III.	4.850
bukova drva (goli)	3.030

hlodi smreke (nad 50 cm) F	23.850
hlodi smreke I.	11.350
hlodi jelke I.	10.350
hlodi smreke in jelke II.	8.030
hlodi smreke in jelke III.	5.850
drogovi 6 - 8 m	5.850
drogovi 9 - 12 m	6.850

celuloza	2.580
----------	-------

hlodi oreh F	27.120
hlodi oreh Ž	22.580
hlodi javor F	22.580
hlodi javor L, I., II.	14.850

November 1997

Mercator-Kmetijska zadruga Stična je v sodelovanju z Mercatorjem v svojih živilskih prodajalnah organizirala

**decembrsko prodajno pospeševalno akcijo
s široko ponudbo igrač, galanterije
in prehrambenih izdelkov.**

Dobrodošli bodo tako Miklavž, dedek Mraz in Božiček kot tudi vsi, ki bi radi razveselili svoje najdražje z darili ali pa le s steklenico vina in zavitkom kave.

Vsem svojim strankam se zahvaljujemo za zaupanje in obisk v naših trgovinah ter se priporočamo.

Mercator-Kmetijska zadruga Stična

IZBIRA SEMENSKEGA KROMPIRJA

Sedaj je že čas, da začnemo razmišljati o krompirju, ki ga bomo sadili prihodnje leto. Prvi pogoj za dober pridelek krompirja je kvalitetno seme. Decembra bomo v Kmetijski zadruzi Stična sprejemali naročila za semenski krompir, bolj podrobno pa boste obveščeni še na oglasnih deskah v zbiralnica.

Kot vam je znano, je uvožen semenski krompir zelo drag, če ga primer-

jamo s ceno merkantilnega krompirja, toda kljub temu se pridelovalci raje odločajo zanj kot pa za domači semenski krompir, ki je veliko cenejši. Še vedno velja prepričanje, da je uvoženo blago boljše kot domače. To pa vedno ne drži. Semenski krompir, pridelan v Sloveniji, je ves čas od saditve do prodaje pod strokovnim nadzorom Kmetijskega inštituta. Tudi poizkusi so pokazali, da domači semenski krompir

ni nič manj kvaliteten kot uvoženi. Uvoženo elitno seme in domači original iste sorte sta dala enake pridelke.

Pridelovalcem merkantilnega krompirja zato priporočamo nakup domačega semenskega krompirja.

Pri nakupu semenskega krompirja se moramo odločiti tudi za sorto, kar pa pri tako velikem številu sort, ki jih poznamo v Sloveniji, sploh ni lahko.

Nekaj najpomembnejših sort krompirja, ki se pridelujejo v Sloveniji:

- KRESNIK** - zgodnja sorta, kožica je svetlo rumena, meso belo, na virusne bolezni občutljiva sorta
- ULSTER SCEPTRE** - zgodnja sorta, kožica je svetlo rumena, meso belo, na virusne bolezni občutljiva sorta
- ARINDA** - srednje zgodnja sorta, kožica je rumena, meso pa svetlo rumeno, na virusne bolezni ni dovolj odporna
- CONCORDE** - srednje zgodnja sorta, kožica je rumena, meso svetlo rumeno, odporna na virusne bolezni
- DESIREE** - srednje pozna sorta, kožica je rdeča, meso svetlo rumeno, občutljiva na virusne bolezni
- SANTE** - srednje pozna sorta, kožica in meso sta rumena in je odporna proti virusnim boleznim
- ROMANO** - srednje pozna sorta, kožica je svetlo rdeča, meso pa kremno belo, odporna proti virusnim boleznim
- FRISIA** - srednje pozna sorta, kožica je rumene barve, meso pa kremno belo, na virusne bolezni je srednje občutljiva
- BRIGHT** - srednje pozna sorta, kožica je svetlo rumena, meso bele barve, odporna na virusne bolezni
- FIANNA** - pozna sorta, kožica je rumena, meso kremno bele barve, na virusne bolezni je srednje občutljiva
- CORNADO** - pozna sorta, kožica je rdeča, meso svetlo rumeno, odporna na virusne bolezni
- KENNEBEC** - pozna sorta, kožica je svetlo rumena, meso belo, občutljiva na virusne bolezni
- AGRIA** - pozna sorta, kožica je rumena, meso izrazito rumeno, odporna na virusne bolezni.

Mojca Travnik

LISCI POD ŠMARNO GORO

Franc Iljaš ni čisto navaden strojni inženir, ki bi ga zanimala le reči iz kovin. Posebno veselje z živalmi je imel že kot otrok. Najbolj so mu bili všeč kunci in še danes se z njimi ukvarja v prostem času. Ko je imel trinajst let, mu je stara mama podarila prvo kunčjo samico. Bila je železovo sive barve in nikakor ni hotela imeti mladičev. Nosil jo je parit h kuncu, pa kljub temu ni bilo nič. Odločil se je za zamenjavo - znanec mu je dal samico bele barve in ta je skotila mladiče. Seveda se tudi slednji niso prav dolgo obdržali, saj so bili, v šali rečeno, poskusni zajčki. Franc ni imel izkušnje s krmiljenjem, z mladiči, z boleznimi. Potem je dobil v Zidanem Mostu par kunccev činčila, pri znancih je videl še druge pasme, ki so mu bile všeč, med drugim je gojil tudi orjake in verjetno še kakšne pasme.

Kunci v njegovem hlevu jedo suho hrano: seno, brikete, žita in vodo. Tehnologija mora biti preprosta in smotrna. Pri izbiri samca in samice za paritev sta potrebna določeno znanje in občutek. Ko pa se skotijo mladiči, je treba uporabiti še izkušnje in pravilno obrati.

Vseh podrobnosti mi Franc vendarle ni zaupal. Zaveda se, da je šele na

začetku. Do zares dobrih liscev bo prišel s temeljito odbiro, sistematičnim delom in veliko živalmi. Ker v hlevu za več kunccev, kolikor jih zdaj ima, ni več prostora, bo pot daljša.

Dobro sodeluje z zelo uspešnimi gojitelji v Avstriji in Nemčiji. Tam imajo zelo dobre živali, dolgoletno tradicijo in praktično znanje prenašajo iz roda v rod. Francu so njihove živali in način gojenja za zgled.

Pri nas na žalost takšnih gojiteljev še

Dalmatinski rex.

Alenka Slekovec

OD FUŠARJA DO OBRITNIKA

Vprašanje:

Rad bi gojil rože za prodajo, imam nekaj zemlje v najemu in bi postavil rastlinjak. Sem redno zaposlen v čisto drugi stroki, vzgajanje rož pa me veseli in pomirja, pa tudi zaslužil bi rad kaj s tem, seveda. Kaj se zahteva za to?

Odgovor:

Gojenje rož in drugih okrasnih rastlin ter pridobivanje semen in sadik spada med obrti podobne dejavnosti. Sicer je za to predviden oz. se zahteva poklic vrtnar, cvetličar, vrtnarski tehnik, parkovni vrtnar, kmetijski ali gozdarski tehnik ...

Vendar, ker vaša izobrazba ni ustrezna, lahko opravite preizkus znanja.

O preizkusih sem že pisala, omenila bi le specifični, strokovni del preizkusa, ki ga, v dogovoru z Obrtno zbornico Slovenije, izvaja Srednja vrtnarska, kmetijska in gospodinjska šola v Celju. Pred tem pripravijo krajši tečaj (dva vikenda). Cena tečaja je 45.000 tolarjev.

Na upravno enoto, kjer boste priglasi dejavnost, pa boste morali predložiti pogodbo o najemu zemljišča in na njej pridobiti dovoljenje za postavitev rastlinjaka.

Če vas v zvezi z vašo bodočo ali že vpeljano obrtno dejavnostjo kaj posebej zanima, pa ne veste, koga bi vprašali, pokličite telefonsko številko 061 1830-561.

Pripravila: Jelka Božič

MOJSTRSKI IZPITI, DELOVODSKI IN POSLOVODSKI IZPITI

Zadnje čase se veliko govori o mojstrih in o tem, da se na tem področju tudi nekaj dogaja.

Res je. Z obrtnim zakonom in novo šolsko zakonodajo bo spet dana možnost opravljati mojstrski izpit in si pridobiti naziv mojster v svojem poklicu. Vse do leta 1963 so se v obrti opravljali mojstrski izpiti, bili so zelo cenjeni, saj so bili primerljivi z nemškimi in avstrijskimi. Tradicija je bila prekinjena, ljudem pa še vedno ostaja naziv mojster kot sinonim za strokovnjaka v poklicu. Velikokrat rečemo: ta in ta mojster je to naredil, ali je mojster doma, mojster mi je svetoval itd.

Mojstrski izpit bo lahko opravljal tisti, ki bo želel pridobiti obrtno dovoljenje za opravljanje za obrtne dejavnosti z liste A, če bo izpolnjeval enega izmed pogojev:

- dokončano šolanje za posamezni poklic in ustrezna delovna praksa pri opravljanju poklica
- dokončano izobraževanje V., VI., in VII. stopnje v ustrezni smeri
- opravljen pomočniški izpit za obrtni poklic, za katerega se želi opravljati izpit
- dokončana ustrezna mojstrska šola
- najmanj tri leta delovne prakse, oziroma eno leto, če ima kandidat VI. ali VII stopnjo izobrazbe v ustrezni stroki.

Pri tem je treba poudariti, da tistim obrtnikom, ki že imajo obrt, ne bo treba opravljati mojstrskega izpita, lahko pa ga bodo opravljali, če bodo to želeli.

Mojstrski izpit bo imel štiri dele: - praktičnega, strokovno-teoretičnega, poslovodnega in pedagoško- andragoškega. Zadnja dva dela bosta enotna za vse poklice, prvi in drugi pa je specifičen za vsak del posebej.

Delovodski in poslovodski izpit sta prav tako namenjena kandidatom s končano poklicno šolo in delovnimi izkušnjami. Izpit bo odraslim omogočil pridobiti usposobljenost za dela v pripravi, kontroli in organizaciji delovnega procesa.

Mojstrski izpit je po obrtnem zakonu v pristojnosti Obrtne zbornice Slovenije, delovodski in poslovodski pa Gospodarske zbornice Slovenije; vsi pomenijo državni izpit.

Na obeh zbornicah potekajo priprave na uvedbo izpitov v prakso. Obrtna zbornica Slovenije se je zato lotila projekta uvajanja mojstrskih izpitov. Izbrani člani - strokovnjaki za posamezni poklic, t.i. multiplikatorji ali prenašalci znanj, pripravljajo vse potrebno za izvedbo mojstrskih izpitov, in sicer za poklice: avtomobil, avtoklepar, avtoelektrikar, strojni mehanik, frizer, mizar, šivilja-krojač, monter ogrevalnih naprav, vodovodnih in plinskih naprav, oblikovalec kovin, biromehanik, elektroinstalater, RTV mehanik in tesar.

Pripravila: Majda Može

zavod za prostorsko,
komunalno in stanovanjsko
urejanje grosuplje d.o.o.
taborska 3, 1290 grosuplje

UREDIMO VAM KUPOPRODAJO VAŠE NEPREMIČNINE

- CENITEV NEPREMIČNINE
- SKLENITEV KUPOPRODAJNE POGODBE

- UREDITEV DAVČNIH OBVEZNOSTI
- ZEMLJIŠKOKNJIZNI PREPIS

PROJEKTIRAMO STANOVANJSKE, POSLOVNE IN GOSPODARSKE PROSTORE

TEL.: 061/762-246, 061/763-078

TELEFONSKE ŠTEVILKE, KI JIH POTREBUJETE

Policija - nujni primeri	113
Polijska postaja Grosuplje	763-122
Polijska postaja Ivančna Gorica	778-402
Občina Ivančna Gorica	777-697
	778-385
	778-384
Krajevni urad Ivančna Gorica	777-052
Zdravstveni dom	n.c. 778-769
Zdravniška dežurna služba	0609/624-071, 777-039
Otroški in šolski dispanzer	777-079
Krajevna skupnost Ivančna Gorica	777-367
Lekarna	777-153
Nova Ljubljanska banka	777-101
Pošta	778-411
Železniška postaja	777-038
Veterinarski zavod	777-111
Vrtec Marjetica	777-156
Zavod za gozdove (Ljubljana)	777-371
Upravna enota Grosuplje	n.c. 764-311
	764-238
	764-561

OBISKALI SMO OBČINO HIRSCHAID

17. oktobra tega leta so predstavniki naše občine obiskali občino Hirschaid v osrednji Nemčiji. Več o tem kraju smo že napisali v prejšnji številki, danes pa želimo predstaviti le nekaj vtisov s fotokroniko tega srečanja. Našo delegacijo, ki je obiskala to nemško občino, so sestavljali svetniki Občinskega sveta, delavci Županstva naše občine, med udeleženci pa sta bila stiški opat dr. Anton Nadrah in prevajalec Ivan Korbus. Delegacijo je vodil župan občine Jernej Lampret.

Avtobus ljubljanskega potniškega prometa je udeležence odpeljal proti karavanškemu predoru mimo Salzburga do M(nchna in naprej do N(rmberga, od koder je do Občine Hirschaid še 150 km.

Kljub najboljšemu namenu, da pridemo v Hirschaid ob dogovorjeni uri, se to ni zgodilo. Zgoščen promet, omejitve in podobno so naredile svoje. Za avtobuse velja omejitev hitrosti, ob vikendih pa so varnostni ukrepi v cestnem prometu v Nemčiji še povečani, prav tako pa je obvezen počitek voznika po štirih urah vožnje. To so stvari, ki bi se morale pospešeno vnašati tudi v naše prometne razmere in vozniško kulturo. Kljub uri in pol zamude so nas naši gostje pričakali z vsem tistim, čemur pravimo prijeten in uradni sprejem.

Župan mesta Hirschaid g. Andreas Schulnd je delegacijo naše občine sprejel v mestni hiši. Ta je povsem nova in izjemno urejena, kar dokazuje, da je občina Hirschaid kljub temu, da ima le 9.000 prebivalcev, ena pomembnejših v širši okolici pa tudi v pokrajini Bamberg. G. Schulnda so spremljali oba podžupana in predstavniki njihovega občinskega sveta, kjer je vsakdo zadolžen za posamezno področje (gospodarski razvoj, družbene

dejavnosti, društva in podobno). Na uradnem sprejemu sta si župana po uradnih nagovorih izmenjala priložnostna darila. Ob tej priliki je župan naše občine izročil nemškemu županu in njegovim sodelavcem tudi sliko dolenskega kozolca, ki sedaj krasi sejno sobo te občine.

Gostitelji so poskrbeli za prenočitve, zvečer pa smo bili povabljeni v bližnje gostišče. Na tem srečanju je župan Hirschaida predstavil še vse ostale sodelavce in tudi predsednike posameznih društev in organizacij. Priznati je treba, da je bilo srečanje izjemno prijeto, spremljala pa ga je tudi lokalna televizija.

Prenočevali smo v bližnjem hotelu, ki je v neposredni bližini največje trgovske hiše v mestu in je kot objekt nekaj izjemnega. Izjemna je njegova arhitektura, ki je zelo moderna, hkrati pa ima veliko prodajnih površin. Čeprav je bil šele oktober, pa so trgovci tega kraja že pripravili vse potrebno za bližnje božično-novoletne nakupe.

Vsakdo od nas je imel že prvi dan priliko, da si ogleda mestece iz svojega zornega kota. Hirschaid je tipično podeželsko mestece, vendar v njem najdeš praktično vse. Vidiš lahko moderno nakupovalno hišo, največjo tovarno strojnih delov za

elektromotorje in celo kmečko poslopje ob glavni ulici. Vse to pa je urejeno, čisto, in kar v zadregi je tisti, ki skuša najti to, čemur pravimo nesnaga.

Z nemško natančnostjo smo se naslednji dan dobili pred hotelom z našimi gostitelji in v meglenem jutru, ki se je prav hitro prelevilo v lep dan, z avtobusom opravili ogled bližnjih vasi in najpomembnejših športnih, kulturnih in gospodarskih objektov. Tako smo si ogledali športni center. Ta se odpre že ob 8. uri zjutraj in v bazenu smo videli gručo otrok, ki si je nabirala plavalna znanja. Ogledali smo si tudi bližnjo osnovno in višjo šolo, ki pa je seveda po predmetniku in številu letnikov nekoliko drugačna od naše. Ti objekti se sicer ne razlikujejo od naših, so pa dobro opremljeni in popolnjeni z vsem, kar pravzaprav mladina potrebuje.

Župan Hirschaida je omenjal probleme nove dobe, kot so številne razveze zakoncev, prisotnost mamil med mladino in podobno, pri čemer seveda želijo čimveč mladine vključiti v celodnevne aktivnosti, tako na kulturnem kot športnem področju. Ogledali smo si tudi športno dvorano z nogometnim igriščem, ki na nek način pomeni mesto in prostor združevanja vseh

tistih, ki v prostem času skrbijo za lastno kondicijo in dobro zdravje.

V poznopopoldanskem času zadnjega dne je bil del časa namenjen še prostemu ogledu in morebitnemu nakupu. Čeprav je Hirschaid majhno mesto, pa nam ni uspelo opraviti še kratkega ogleda Banberga, ki predstavlja center te pokrajine. Poslovili smo se od naših gostiteljev in se odpravili proti domu. Sleherni od nas je prejel skromno darilce. Ob navzočnosti tako župana Hirschaida kot njegovih sodelavcev, pa tudi številnih prebivalcev tega mesta,

VOLILNA IN REDNA 31. SEJA OBČINSKEGA SVETA

Seja Občinskega sveta, 31. po vrsti, se je začela po opravljenih volitvah kandidata za člana Državnega sveta. Svetniki so izvolili **Jožeta Mestnika, roj. 23.01.1950, Ivančna Gorica, za volitve članov Državnega sveta, za elektorje - predstavnike lokalnih interesov, pa so s tajnim glasovanjem bili določeni trije kandidati: Pavel Groznik, roj. 02.11.1937, Višnja Gora, Dušan Strnad, roj. 24.10.1961, Višnja Gora, in Martin Kunej, roj. 11.10.1975, Šentvid pri Stični.**

V začetku seje so svetniki, kot vedno, imeli pripombe na zapisnik prejšnje seje. V nadaljevanju seje, pri obravnavi stališč do pripomb na osnutek prostorskega plana in do novih predlogov, pa se je odprla obširna razprava, v kateri se je ponavljalo vprašanje, zakaj posamezna vloga oziroma predlog ni bil upoštevan pri pripravi prostorskega plana. Izpostavljena so bila tudi vprašanja glede Kojine, Ambrusa (drugi varstveni pas vodnega vira), deponije komunalnih odpadkov ipd.

Bilo je tudi izraženo opozorilo, da bo prihodnjič ob podobnih javnih obravnavah potrebno občane že uvodoma obvestiti, da novih predlogov, ki terjajo bistvene posege v gradivo, ni mogoče upoštevati. Sicer pa so stališča do pripomb na osnutek prostorskega plana in do novih predlogov svetniki sprejeli.

Potrdili so tudi Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča, in sicer, da se vrednost točke za leto 1998 poveča za 10%, kolikor se pričakuje letna inflacija; to znaša:

- za poslovne prostore 0,1396 SITm²;
- za stanovanjske prostore 0,2130 SITm².

Sprejeli so tudi sklep o izhodiščni ceni za izračun sorazmernega dela stroškov opremljanja stavbnega zemljišča izven območja urejanja stavbnega zemljišča za Občino Ivančna Gorica, ki znaša na dan 31.12.1997 671.000,00 SIT, uporablja pa se od 1.1.1998.

Devetmesečna realizacija proračuna za leto 1997

Največ očitkov je bilo izrečenih na številne v proračunu določene postavke, ki do sedaj niso bile realizirane. Svetniki so poudarjali, da je nujno pospešiti investicije, da ne bodo sredstva spet ostala neuporabljena. Župan pa je ob tem povedal, da ne gre natančno upoštevati navedenih postavk, ker glede na zakonodajo občine plačujejo račune za opravljene storitve po 30 dneh, za investicije pa celo po 60 dneh. Torej bojazen le ni tolikšna, kot je videti.

Koliko časa še brez komunalnega redarja?

Pri obravnavi predloga odloka o komunalnem nadzoru je bilo poudarjeno vprašanje pristojnosti komunalnega redarja ter pooblastil, ki mu jih predpisuje zakonodaja. Kljub pojasnilom strokovnjaka s tega področja, ki je bil prisoten na seji, svetniki niso sprejeli predloga odloka o komunalnem nadzoru, pač pa so predlagali, naj se obravnava odloži do sprejema novega zakona o prekrških.

Županstvo še vedno brez svojih prostorov

Župan je svetnikom pojasnil, da je iz znanih razlogov nakup poslovne stavbe Traig utemeljen, med drugim: zaradi prostorske stiske Županstva, visokih najemnin, ki se plačujejo za najemne prostore, možnosti, da te prostore kupi kakšen drug interesent in odpove najemnikom, kot so VVZ Vrtec Ivančna Gorica, ZD Ivančna Gorica, Knjižnica in drugi. Svetniki so imenovali komisijo, ki bo sodelovala pri pogajanjih s prodajalcem poslovne stavbe Traig. Komisija bo z rezultati pogajanja seznanila občinski svet na prihodnji seji.

Danijela Pirman

smo Hirschaid, katerega simbol je jelen, zapustili z najlepšimi vtisi.

Avtobus je odpeljal na bližnjo avtocesto in nabiral kilometre do doma. Do besede je spet prišel naš prevajalec Ivan. Saj v tistih urah, ki smo jih preživeli v Hirschaidu, je moral pravzaprav govoriti in prevajati, kar so drugi rekli. Zato ob tej priliki g. Ivanu hvala lepa. Namen našega obiska je bil sklenjen in hkrati je g. Schlund - župan mesta - sprejel povabilo našega župana, da njihova delegacija obišče našo občino prihodnje leto. To naj bi bilo

v mesecu juniju, ob priliki priprav na Tabor pevskih zborov v Šentvidu. Tudi naše bodoče delo bo teklo v smislu tesnejšega povezovanja še zlasti na kulturnem področju. Že kar utečene vezi, ki so nastajale ob sodelovanju g. Patzeltla s samostanom Stična in Občino Hirschaid ter pevcev Vokalnega kvarteta Stična z uspelimi koncerti v teh nemških krajih, kažejo na nujnost poglobljanja teh stikov. In prav je tako.

Pripravil:
Vinko Blatnik

P E R E Č E

Kraj naše Krajevne skupnosti Višnja Gora je po sredini žalostno prerezan s štiripasovnico (500 m na vsako stran je pridelek škodljiv za človeka in žival). Poleg tega je neprestano onesnažen z divjimi vožnjami peska in grobega materiala iz peskokopa Podsmreka po sredi doline - tudi ta nafta in prah uničujeta pridelek vseskozi ob neurejeni regionalni cesti. Graščina in hrib za njo sta uničena (zakaj ju nismo branili s skupnimi protesti?).

Valvazorjevi Slavi se v Višnji Gori slabo piše. Večina naših krajanov - razen Podsmrečanov - se je uprla ureditvi zdravilišča za zasvojene v Podsmreki, dasi bi se v tem primeru peskokop končal in vzgledno uredila vsa okolica, tudi delovna mesta bi se odprla.

Naši ljudje pa se preveč ne upirajo postaviti novega smetišča, kar za 3 občine skupaj - zelo, zelo primaknjene-

ga k vasi Spodnje Brezovo. Tako smetišče naj bo zgrajeno kje v popolni samoti, daleč od naselij! Vprašajmo se, če bomo za skledo leče res pristali, v tako majhnem kraju, še na to grozno tretje onesnaženje naše narave. Pomislimo, kako bodo naše slabe ceste dodatno obremenjene z dovozi odpadkov z vseh strani. Kakšen tovornjak se bo z vso ropotijo tudi prevrnil, še na to moramo računati. Kdo nam jamči, da bo res prihodnje leto stekla cesta mimo Šerekove žage, to obljublja cestni že 10 let, pa se še vedno ves naš promet vali po obeh straneh doline in to koliko vozil! Vsako minuto vsaj 4 avtomobili ob delavnikih.

Ne čudimo se, če za naravo našega kraja nimajo poslušni tisti, ki se vrnejo v Višnjo Goro le ob koncu tedna. Nas, ki smo doma, pa uničevanje okolice boli in s hvaležnostjo se spominjamo prednikov, ki so znali ohraniti naravo, tudi neverjeten posluš in okus so imeli, kam in kako so postavljali poslopja -

bili so pač naravni ljudje.

In turizem? Kakšen turizem, če nimamo sploh še medkrajnega prometa urejenega, sramoten prašen makadam še na mestnem zemljišču, v smeri največjega krajevnega prometa. Turizem, to so dobre ceste, urejen promet (poglejte v dolino ob času obvozov), urejeno vodovje - uboga Višnjica in Kosca, stoletni vodi, ki poplavljata 3 krat ali še večkrat v vsakem stoletju. Župan, ki je dobil na ramo toliko pretečenih zanikrnosti, se mi smisli.

Turizem, to niso le koški, klopce, takozvani »kozolčki«, to si lahko brez originalnosti privoščijo vsak kraj z nekaj sredstvi.

Želimo, da bi pri nas ne veljal več stari razširjen pregovor: v Višnji Gori se ne rodijo dobri gospodarji. Uredimo v kraju najprej glavne stvari: ceste, promet, vode, kanalizacijo, skratka tla, kjer bo lahko bodočnost gradila svoje. Škoda je vsakega tolarja, ki ga zapravimo za kakšno prazno reprezentanco.

Mihaela Zajc

PRVO SREČANJE LOKALNIH ČASOPISOV SLOVENIJE

V Sloveniji po znanih podatkih izhaja 59 lokalnih časopisov. Predstavniki osemnajstih so se v petek, 14., in v soboto, 15. novembra udeležili prvega srečanja lokalnih časopisov v Rogaški Slatini. Gostitelj srečanja so bile Rogaške novice.

V soboto sta se srečanja udeležila Janja Božič - Marolt, direktorica Inštituta za raziskovanje medijev Mediana, in Branko Maksimovič, predsednik Društva novinarjev Slovenije. Janja Božič - Marolt je povedala, da na Mediani še vedno nimajo popolnega seznama lokalnih časopisov, ki izhajajo v Sloveniji. Po trenutno zbranih podatkih jih izhaja 59, in kar je zanimivo - njihova skupna naklada je v 130 tisoč izvodov. Največ jih izdajajo zasebniki in občine, tri od njih izdajajo krajevne skupnosti, enega pa društvo. "Poplava lokalnih časopisov se je začela po letu 1990, v zadnjih dveh letih pa že lahko govorimo o njihovi, je povedala Janja Božič - Marolt.

Največ tovrstnega tiska izhaja na 14 dni, le štirje so tedniki, nekateri pa izhajajo mesečno ali redkeje. Tako kot cene so tudi naklade teh časopisov različne. Dvanajst jih izhaja v nakladi 2000 izvodov, štirje celo v nakladi do 20 tisoč. Cena slednjih znaša od 250 do 500 tolarjev, največ pa jih je brezplačnih.

Predsednik Društva novinarjev Slovenije Branko Maksimovič je prisotnim spregovoril o novinarski etiki in pomenu lokalne informacije. Posebej je poudaril uskladitev vlade za spremembo kazenskega zakonika, po katerem novinarji ni bi bili več kazeni

sko odgovorni za objavo uradne ali vojaške skrivnosti (če s tem ni ogrožena država). "To ni darilo novinarjem," je opozoril Branko Maksimovič in dodal, da je sedanji kazenski zakonik v nasprotju z ustavo, ki zagotavlja svobodo tiska.

V splošni razpravi so sodelujoči največ govorili o vplivu lokalne politike in politikov na vsebino časopisov. Posebej so izpostavili vprašanje objektivnosti in neodvisnosti novinarjev tistih časopisov, ki jih (so)financirajo občine. Dogovorili so se za nadaljevanje tovrstnih srečanj, za skupne marketinške akcije in da se bodo zavzemali za znižanje načrtovanega 20-odstotnega davka za časopise.

Imenovali so še odbor za pripravo drugega srečanja lokalnih časopisov, ki naj bi bilo v Portorožu. Kot morebitni organizator se je ponudil Primorski utrip.

ZAKLJUČKI SREČANJA

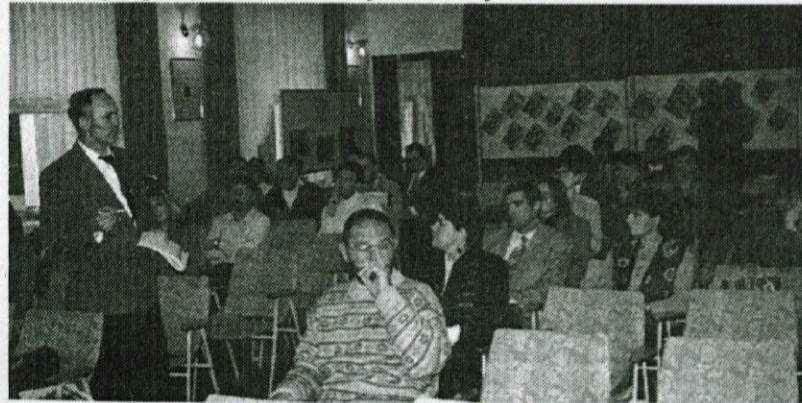
Prisotni, predstavniki 18 lokalnih tiskanih medijev, smo si enotni v oceni, da je s podobno obliko druženja

potrebno nadaljevati. Za pripravo vsebine prihodnjega srečanja ter predloga oblike sodelovanja se imenuje delovna skupina v sestavi: Janja Božič - Marolt, Branko Maksimovič ter predstavniki naslednjih časopisov: Briški časnik, Primorski utrip, Savinjske novice in Rogaške novice. Organizator prihodnjega srečanja bo časopis Primorski utrip iz Portoroža.

Osnovni nameni združenja slovenskih časopisov so:

- skupni nastop pri določenih marketinških potezah,
- skupni tržni prijemi,
- skupni in enotni nastop do državne oblasti in
- občasna skupna priloga.

Udeleženci srečanja naslavljajo na predlagatelja Zakona o prometnem davku poziv, naj za časopise ne bi veljal 20 % prometni davek ter da bi davek na avtorski honorar ostal v sedanji višini.

KAMIONI NA VLAKU

Vse več je vlakov, ki skozi Ivančno Gorico prevažajo težke tovornjake. Na nove osebne avtomobile iz Revoza pa smo že navajeni.

Govori se, da bodo tudi v naši državi prisilili tovornjakarje, da bodo v tranzitu svoja vozila prevažali po železnici.

Si lahko izračunate, koliko časa bodo zaprte ivanške zapornice, če le pol tovornjakov, ki vozijo mimo Ivančne Gorice, prepeljejo z vlaki?

FOTOKRONIKA

PRIZNANJE STIŠKIM GASILCEM

Prav gotovo je veliko priznanje stiškim gasilcem že dejstvo, da je Gasilska zveza Slovenije imela okroglo, 20. sejo svojega predsedstva v gasilskem domu v Stični. Bolj pa je pomembno laskavo priznanje domačinom, ki so se res izkazali kot gostitelji in organizatorji seje.

Seja je bila tudi po vsebini zelo pomembna, zato pa burna in polemična.

Člani predsedstva in vodstvo Službe za zaščito in varovanje pri Ministrstvu za obrambo (navzoč je bil direktor uprave Bojan Ušeničnik) so razpravljali o predlogu financiranja gasilske organizacije po novih merilih.

Ker so imeli na voljo 3 variante in na sami seji niso uspeli izbrati prave, so imenovali komisijo, ki bo podrobno proučila vse tri in predlagala za sprejem najprimerjšo.

Veliko časa in energije so člani predsedstva posvetili nalogam gasilske zveze v letu 1998. Še posebej usklajevanju pravil gasilske službe in statutih posameznih društev po sprejemu novega statuta GZ na izrednem kongresu oktobra v Kranju. To bo za vodstva društev kar velika naloga.

Začeli pa so tudi s pripravami na 13. kongres Gasilske zveze Slovenije, ki bo maja prihodnje leto v Sežani.

V času kongresa bo v Sežani tudi republiško tekmovanje gasilskih enot. Naj kot zanimivost napišemo, kar nam je povedal Lojze Ljubič, član predsedstva GZ in predsednik Gasilske zveze Ivančna Gorica, da bo na to tekmovanje odšlo kar 9 ekip iz naše občine.

STIŠKI VETERAN JE ODŠEL V MUZEJ

Eden prvih tovornih avtomobilov, ki so ga naredili v mariborskem TAM-u in ga potem preuredili v gasilski avto, se je te dni odpeljal v tehnični muzej v Bistru.

Kar 40 let je zvesto služil stiškim gasilcem. Do zadnjega je bil, in še danes je, v voznem stanju. Da je tako, ima prav gotovo največ zaslug njegov upravljalec in šofer Lojze Kastelic - ali kot mu znanci in prijatelji pravijo - Major.

K SREČI LE DIM

V sredo, 5. novembra proti večeru, se je začelo močno kaditi iz mizarske delavnice Bojana Gerdena na Ljubljanski cesti 48 v Ivančni Gorici.

Vnelo se je žaganje. Tleče žaganje so najprej skušali pogasiti domači, vendar jim je gost dim

preprečeval dostop v delavnico. Gasilci bližnjih gasilskih društev, ki so zelo hitro prišli na kraj požara, so ga takoj pogasili.

Čeprav pravega ognja ni bilo, so gasilci požar vzeli zelo resno. V mizarskih delavnicah so običajno tudi večje količine lakov. Ti pa so ob požarih lahko zelo nevarni.

Večje škode ni bilo.

OTVORITVE ASFALTNIH CEST KAR PO TEKOČEM TRAKU

Je že tako, da asfalterji večino načrtovanega dela opravijo v jeseni. To je kar razumljivo. Preko poletja se opravijo zemeljska dela in utrditve cestišč. Drugi razlog pa je, da se v občinskem proračunu šele do jeseni nabere dovolj denarja za sofinanciranje kar zajetnega dela stroškov za asfalt. Jeseni je torej čas za otvoritve in likofe.

V prvi polovici novembra jih je bilo kar nekaj. No, na uredništvo Klasje so prišla tri vabila. Povedati je treba še to, da so bile ceste v večje kraje asfaltirane že pred leti. Letos so prišli na vrsto že manjše in bolj oddaljene vasi in zaselki, pri katerih pa je občina morala malo globlje seči v žep, kot pa je to delala doslej.

ASFALT DO NAJVIŠJE VASI

Kaj pomeni asfaltna cesta do vasi v hribih, vedo povedati le tisti, ki so se vse življenje do službe, trgovine, zdravnika in po veterinarja, vozili po kolovozih, ki so bili po vsakem nalivu neprevoznosti in so jih morali sami popravljati. Najbolje to vedo tisti, katerih domačije so bile skoraj nedostopne in katerih otroci so raje odhajali živeti v dolino. Tudi na Obolnem in bližnjih vaseh je bilo tako.

Pa so se tisti, ki so ostali, zagrizli, dobesedno zagrizli v kamenje in zemljo. Samo, da bi imeli cesto.

Župan Jernej Lampret in predsednik Krajevne skupnosti Metnaja, Franc Berčon, sta prerezala trak in s tem uradno odprla zadnji asfaltirani odsek do Obolnega

Tudi za cesto Mala Goričica - Obolno je bilo tako. Cesto, dolgo 3 500 metrov in široko 3 metre, so gradili več let. Kilometer za kilometrom. Letošnji odsek, dolg 479 metrov, je bil zadnji. Zato je bilo zadovoljstvo krajanov popolno.

Maloštevilnim krajanom (veliko jih tako ni v teh krajih), ki so 7. novembra prisostvovali otvoritvi, se je na obrazih videlo, da so si končno oddahnili, saj so se z novo cesto približali dolini.

Zadnji del, ki so ga asfaltirali letos, je veljal 1 milijon 850 tisoč tolarjev.

Ni torej čudno, da so ob otvoritvi pripravili pravo pojedino, da bi tako sebi in gostom dali vedeti, da so za svoj kraj pridobili nekaj velikega.

Člane gradbenega odbora in goste so pogostili na kmečkem turizmu na Obolnem, kjer so nov asfalt tudi »zalili«

Asfaltni krog je sklenjen

Z asfaltiranjem 802 metra dolgim in 3,5 metra širokim odsekom, je bil zaključen asfaltni krog, ki povezuje Ambrus - Primčo vas - Višnje - Bakarc - Brezovi Dol - Ambrus.

Za te odmaknjene in nerazvite kraje dobra cestna povezava veliko pomeni. To bodo najbrže že kmalu občutili. Doslej so se ljudje iz teh krajev le odseljevali. Prav gotovo se bodo sedaj nekateri začeli vračati. Pa tudi drugi bodo prihajali. Tisti, ki so se doslej bali slabih, komaj da prevoznih poti. Vožnja z avtobusom bo bolj varna in udobna.

Že sedaj vozita dva avtobusa, eden delavce v Ljubljano in nazaj, drugi pa otroke v šolo v Ivančno Gorico in nazaj.

Ta zadnji odsek je veljal skoraj 6,5 milijona tolarjev, od tega asfaltiranje dobrih 3,8 milijona.

Dolga leta se je gradbeni odbor pod vodstvom Franca Hočevarja in s pomočjo domačih svetnikov trudil, da so z asfaltom povezali krajšo pot do Ambrusa. Koliko zagnanosti je bilo treba pove sam podatek, da ima Bakarc le 4 domačije.

Kaj jim pomeni nova cesta so pokazali ob otvoritvi. Napravili so prav izvirno gostijo. Pečenemu odojku so dodali v žerjavici pečen krompir. Vsemu pa še iskreno gostoljubnost in dobro voljo.

Trak so prerezali kar trije. Franc Hočevar, predsednik gradbenega odbora, župan Jernej Lampret in svetnica občinskega sveta in domačinka iz Ambrusa, Francka Vidmar.

Maloštevilna ekipa, ki je bila gonilna sila pri izgradnji ceste in pri likofu. Pečen krompir je njihova specialiteta.

Razpoloženje omizja je bilo veselo. Ne zaradi polne mize dobrot, ampak predvsem zaradi občutka, da so dali prispevek nečemu novemu, koristnemu.

Otvoritev nove ceste, ki je veljala skoraj 22 milijonov tolarjev, je bila v vasi Sela. Pogostitev gostov in za izgradnjo najzaslužnejših pa so pripravili na turistični kmetiji Habjan, na Vrhu pri Višnji Gori.

Sela bližje Višnji Gori

Tudi cesta Velika Dobrava - Sela pri Višnji Gori, ki so jo odprli 14. novembra, je to vas kar precej približala Višnji Gori. Dolgo so si želeli to povezavo, saj se veliko prebivalcev vsak dan vozi na delo in v šolo v dolino. Ko še ni bilo te ceste, so bili pozimi tudi po več dni odrezani od sveta. Sedaj bodo šele lahko prav zaživeli, čeprav še vedno ne čisto tako, kot tisti v dolini.

Dolgo so se borili za to cesto. Brez vztrajnosti večine prav gotovo ne bi šlo. Veliko težav so imeli pri zbiranju denarja in iskanju soglasij mejašev. Najbolj zagnan in aktiven je bil prav gotovo Franc Janežič, saj nekateri trdijo, da asfalta gotovo še ne bi bilo, če ne bi bilo njega.

Se pa dogaja, da so v posameznih vaseh ljudje, ki nočejo prispevati za skupne dobrine. Za tako svojo odločitev že najdejo razlog in opravičilo. Tako je v Selah po otvoritvi prišlo do hudih besed vaščanke, ki ni hotela prispevati za asfalt češ, da so mnogi drugi v vasi prej dobili telefon kot ona. Nič pa je očitno ne bo motilo, da se bo po asfaltu vozila tudi ona. Pa še eno zanimivost ima ta cesta. Široka je 4 metre in dolga 2200 metrov. Od tega približno 200 metrov ni asfaltirane, ker eden od lastnikov parcele ob cesti ni hotel podpisati soglasja. No, ta si je s tem prav gotovo postavil svojevrsten spomenik.

Iščemo inšpektorja

Zakaj »crkujejo« luči javne razsvetljave?

Že nekaj časa ivančani opažajo, da svetilke javne razsvetljave »crkujejo« ena za drugo. Menjava žarnic nič ne pomaga.

Ko so se popravil lotili bolj temeljito, so ugotovili, da so bili poškodovani podzemni električni kabli.

Dokazov sicer ni, vendar sumijo, da so jih poškodovali delavci Tegrada, ko so polagali telefonske kable.

Ker pa se na elektriko očitno ne razumejo najbolje, so jih povezali tako, da jih je kaj hitro uničil zob časa. Kje vse so jih pretrgali in »strokovno« zopet spojili, vedo le oni.

Sedaj pa je najbolje, da položijo nove kable. In vse bo zopet v redu, dokler ...

Ali pa ima morda kak inšpektor boljše ideje?

Osnovna
šola
Stična

NA TOJZLOVEM VRHU...

"Uh, kako dolga je ta Juretova vrvi!"

V začetku novembra, od 3. do 7. 11. 1997 in od 7. do 11. 11. 1997, smo se šli učenci sedmih razredov Osnovne šole Stična šolo "malo drugače". Imeli smo šolo v naravi. V dveh skupinah se nas je šole v naravi udeležilo 120 učencev iz centralne šole in iz Višnje Gore. V prvo skupino smo bili vključeni učenci 7. b, 7. c in 7. d razreda, v drugo pa učenci 7. a in obeh sedmih razredov iz Višnje Gore.

Odpejli smo se proti Mariboru. Pot smo nadaljevali proti Bresternici, se začeli vzpenjati na Kozjak in kmalu prispeli v Gaj nad Mariborom. Od tod smo se peš podali na Tojzlov vrh, visok 705 m, k domu Obrtnik, kjer sta nas na pragu pričakala gostitelja. Po razporeditvi po sobah (fantje v prvo, dekleta v drugo nadstropje), nas je v jedilnici že čakalo dobro kosilo.

Popoldne smo že imeli pouk. Nekaj nas je ostalo v učilnicah, drugi so se učili zunaj. Zvečer smo se že takoj prvi dan s svetilkami podali na dolg pohod do cerkvice Sv. Urbana, ki leži na sosednjem hribu na Kozjem. Pot je bila dolga, vmes smo sicer počivali, vendar smo bili mi mladi, ki nimamo dovolj kondicije, že na polovici poti vsi izmučeni in utrujeni. Takrat pa so nam

iz doma pripeljali topel čaj, ki nas je ogrel in nam dal novih moči. Domev smo se vrnili zelo pozno, ura je bila že čez polnoč, vendar zelo zadovoljni in ponosni, da smo premagali tako dolgo pot (približno 14 km).

Naslednje dni smo nadaljevali z različnimi dejavnostmi. Spoznali smo delo gorske reševalne službe in se tudi sami preizkusili v spustih z višine, imeli smo tečaj prve pomoči, učili smo se o meteorologiji in astronomiji, spoznavali bioprehrano, zdravilne rastline, ekologijo, življenje na kmetiji nekoč in danes, uporabo šotork, učili smo se delati različne vozle. Naučili smo se veliko stvari za naše nadaljnje zdravo življenje. Zadnji dan smo se preizkusili še v orientacijskem teku; pokazali smo vse, kar smo se v preteklih dnevih naučili.

Posebno lepo je bilo ob večerih. Zvečer smo kurili taborni ogenj in pekli kostanj, gostitelji so nam pripravili lep kulturni program s prikazom narodnih noš in plesov. V živo smo videli celo ptujskega kurenta. Zadnji večer smo zaključili s kvizom, v katerem smo pokazali svoje znanje, pa tudi svoje pevske, recitatorske, igralske in plesne sposobnosti. Po končanem programu smo bili prijetno

presenečeni, ko so naši zmagovalci tekmovanja v urejenosti sob, nočnem počitku in v kvizu dobili veliko dvonadstropno torto, ki so jo seveda razdelili med vse. Nadaljevali smo z diskom do zgodnjih jutranjih ur. Težko nas je bilo spraviti v posteljo, vendar smo končno utrujeni onemogli.

Imeli smo se super. Želimo si, da bi se šli šolo "malo drugače" še večkrat, saj nam ostane v veliko prijetnejšem spominu kot pa učenje v razredih.

Za slovo s Kozjaka je nastala tudi tale pesem:

*Mi iz Stične smo prišli,
da bi se zabavali.*

*Ko na Kozjaku smo pristali,
smo se v Obrtnik podali.*

*Tu nas dobro so sprejeli,
dobro so za nas skrbeli.*

*Toda naše mamice
so za nami jokale.*

*Jutri pa odhajamo,
se od vas poslavljamo.*

*Veliko smo se naučili,
za kar bi radi se vam zahvalili!*

Učenke in učenci 7. razredov
OŠ Stična

IZVRSTEN DOSEŽEK ATLETOV OSNOVNE ŠOLE STIČNA

Osnovna šola Stična je dosegla še en izvrsten dosežek, tokrat na področju atletike. V septembru in oktobru so širom Slovenije potekala občinska in področna ekipna atletska prvenstva za osnovne šole. Na enem izmed njih (tekmovanje obljubljanških občin) je tekmovala tudi naša ekipa. Bili smo odlični in osvojili prvo mesto v konkurenci 16 šol. Dosežek 15072 točk je obetal uvrstitev v državni finale. Tega smo se zavedali in se zato tudi pospešeno pripravljali. Med učenci pa je potekal boj z uvrstitev v ekipo.

Na področnem prvenstvu v vsaki disciplini nastopajo trije tekmovalci, štejeta pa rezultata dveh najbolje uvrščenih. V finalu nastopata le dva, štejeta pa oba dosežka. Tako na področnem prvenstvu kot tudi v finalu sme vsak tekmovalec nastopiti le v eni disciplini in v štafeti. Vendar le, če ni tekel 1000 m.

Končno smo dobili uradno obvestilo, da smo se uvrstili v finale. Dosežek iz predtekmovanja nas je uvrščal na 6. mesto.

Tekmovanje je bilo 16. oktobra v Kopru. Ekipo so spremljali: Silvo Podobnik (vodja ekipe), Marjan Potokar (trener ekipe) in Andrej Cevc (predstavniki Športne zveze Ivančna Gorica).

Po razburljivih bojih smo osvojili izvrstno 5. mesto. Z dosežkom 15529 točk pa smo dosegli nov rekord šole.

V ne tako dolgi zgodovini ekipnih atletskega tekmovanja smo nastopili tretjič, in to na zadnjih treh tekmovanjih. Vsakokrat smo se uvrstili v finale in končni rezultat vedno izboljšali. Osvojili smo 10., 9. in letos 5. mesto.

Rezultat velja še toliko več, ker nimamo primernih atletskega naprav, dosegli pa smo ga med šolami, ki izhajajo iz atletskega okolij.

V EKIPNI SO BILI NASLEDNJI UČENCI

60 m	GREGOR JAGER 7.92 (3. mesto, osebni rekord) - 1132 točk
	BOŠTJAN KRESAL 8.02 (9. mesto, osebni rekord) - 1098 točk
300 m	JOŽE PETEK 40.47 (3. mesto, osebni in šolski rekord) - 1134 točk
	PAVEL MARKOVIČ 42.45 (7. mesto, osebni rekord) - 1044 točk
1000 m	ROK SADAR 3.08,94 (8. mesto) - 994 točk
	SEBASTJAN ŠINKOVEC 3.12,00 (14. mesto, osebni rekord) - 965 točk
višina	JANKO PUHEK 145 cm (11. mesto, osebni rekord) - 836 točk
	UROŠ VOZEL 140 cm (18. mesto, osebni rekord) - 791 točk
daljina	JURKO ROŠELJ 474 cm (14. mesto, osebni rekord) - 841 točk
	TOMAŽ ROŠELJ 451 cm (18. mesto, osebni rekord) - 788 točk
krogla	ROK SEVER 10.20 m (13. mesto, osebni rekord) - 865 točk
	ALEŠ RUSEC 10.12 m (15. mesto, osebni rekord) - 858 točk
žogica	ELVEDIN MUŠELIČ 64,76 m (7. mesto) - 1014 točk
	TONI ŠKRABEC 61,76 m (11. mesto, osebni rekord) - 975 točk

4 x 100 m	GREGOR JAGER BOŠTJAN KRESAL JOŽE PETEK IVO PEVEC 49,45 (3. mesto, rekord štafete) - 2194 točk.
-----------	---

V vsaki kategoriji je nastopilo 24 tekmovalcev, v štafeti pa 12 šol.

DA BI BIL NAŠ KRAJ BOLJ PRIJAZEN

Oktobra smo imeli naravoslovni dan.

Naše popotovanje skozi Ivančno Gorico se je začelo že navsezgodaj, ko smo mislili, da naše prebivalstvo še sladko spi. Da to ni povsem držalo, smo ugotovili že v naslednjem trenutku, ko smo zbudene mimoidoče anketirali. Naše ankete so bile večinoma anonimne, kar pomeni, da nismo zahtevali nobenega imena in priimka anketiranca. Ankete so vsebovale vprašanja, s pomočjo katerih smo ugotovili probleme, ki motijo tukajšnje prebivalce. Na vprašanje: "Ali ste zadovoljni z življenjskim okoljem, v katerem bivate?" je 52 % anketirancev odgovorilo z DA in 48 % z NE. V nadaljevanju smo ugotovili, da večino ljudi v Ivančni Gorici moti nesnaga in smrad iz livarne IMP in farne Stična, hrup motorjev in avtomobilov ponoči ter prometna neurejenost. Na vprašanje: "Kaj bi spremenili?" se je anketirancem porajalo več predlogov. Večina je predlagala ureditev na cesti, namestitev čistilnih naprav, namestitev javne razsvetljave po vseh javnih poteh, organiziranje skupnih čistilnih akcij po celem kraju, katerih bi se prostovoljno udeleževali vsi prebivalci kraja in tako bi se delo enakomerno porazdelilo. Akcije naj bi potekale večkrat na leto. Nekateri so predlagali tudi obnovitev in olepšanje nekaterih objektov, ki so zrcalo kraja. V nadaljevanju je večina povedala, da ponoči miru in varnosti v kraju ni, da največ nemira in hrupa povzročata promet in objestna mladina. Močno pa ljudi moti tudi dejstvo, da Ivančna Gorica nima lastne policijske postaje.

Ko smo končali z anketiranjem, smo se odpravili na ogled. Razdeljeni smo bili v šest skupin, vsaka je dobila imeni dveh ulic, ki smo ju morali najprej poiskati, nato pa s ptičje perspektive preleteti na papir. Prsti so nam zmrzovali, ko smo vrisovali vsako stavbo ali objekt in jo pobarvali z določeno barvo, ki smo navedli v legendi. Ko smo to opravili, smo ugotovili, da ima Ivančna Gorica "predele" za počitek, vse, kar prebivalci potrebujejo za življenje, pa si lahko kupijo ali najdejo v središču Ivančne Gorice.

Učenke in učenci 8. razredov OŠ Stična

KONČNI VRSTNI RED DRŽAVNEGA EKIPNEGA PRVENSTVA V ATLETIKI:

OŠ Šentjernej,	16371 točk
OŠ Livada, Velenje,	15786 točk
OŠ Tabor, Maribor,	15640 točk
OŠ Danilo Lokar, Ajdovščina,	15559 točk
OŠ Stična,	15529 točk
OŠ Center, Novo mesto,	15365 točk
OŠ Pohorskega odreda,	
Ilirska Bistrica,	15248 točk
OŠ Vič, Ljubljana,	15176 točk
OŠ Ketteja in Murna, Ljubljana,	15106 točk
OŠ Brežice,	14908 točk
OŠ Dušana Flisa, Hoče	14899 točk
in	
OŠ Grm, Novo mesto,	14851 točk

OŠ Stična, Marjan Potokar

Še 3 metre, pa bom na trdnih tleh!

Foto: J. Mišmaš

O NAŠIH LIKOVNIKIH

*Slavko se drži akrila
in ne prenese terpentina,
zna naslikat rožo s cvetom
in dekle z ribjim repom.
Konec tedna pa že išče,
kje pot vodi na Gradišče.*

*Mateji iz Vira v glavo šine,
da slikala bi iz višine,
to bo remek dela krona,
misli, ko se nagne z balona,
globoko pod seboj na tleh
pa vidi le kopico streh.*

*Ciril z Glogovce je
take baže,
da veliko barv razmaže;
naj bo temna ali svetla
in čopič širok kakor metla,
kljub temu pa -
lej ga škrata,
omet v cerkvi marmor rata.*

*Nazadnje bi lahko se reklo,
zelo je lepo barvno steklo,
posebno kadar se obrusi
in spet sestaviti poskusi.
Ob zahtevnosti natančni,
to dela Boris v Ivančni.*

*Tisti tiči niso vrane,
ki jih zna naslikat Brane,
v lepih barvah vsi žarijo,
ne manjka kaj,
da ne vzletijo.
V naravi Brane
slika gričke,
doma, v kuhinji, pa psičke.*

*Vlado pa različne tipe,
upodobi kakor kipe,
pa še drugače včasih diha,
za plug postavil je meniha,
naslikat zna kozolce stare,
in slapove Niagare.*

*V Žužemberku pa Martin
umetnostne je muze sin.
Kar popreko, skozi hosto,
pride v Šentvid pogosto;
če pa zadrege ni velike,
naredi prav lepe slike.*

*Ne bo pisalo, kaj pa zmore
s paleta v roki
naš član Tone.
On je sklamljal tele rime
in ni pristojno, da kaj zine
o sebi, -
drugi vendar znajo,
če zasluži hvalo ali grajo.*

*Tončka pa je dama fina,
in ne mara terpentina,
zdaj ona je
naš glavni kapo,
in v roko smo ji dali mapo,
naj v redu bodo dokumenti,
če ne, narobe bo - jebenti.*

T.D.

MELITINEMU VEČERU NA ROB

17. oktobra - prav ob prvi jesenski luni - smo se slovesno zbrali na Čandkovini ob naši mladi slikarki, kiparki in pesnici Meliti Garvas, ki pravkar dela diplomu na likovnem oddelku pedagoške fakultete.

Že v začetku večera so nas združili, pa tudi presenetili, naši pevci z Aljaževim Triglavom, tiho smo sledili recitacijam Melitinih pesmi (ima že urejene v zbirki) in njenim predstavitvam, škoda le, da nas ni kdo popeljal med njenimi grafikami in med prelivanji čudovitih barv na njenih slikah z izvirnimi, poetičnimi naslovi.

Veselo presenečeni smo med obiskovalci večera lahko našli tudi več okoliških kulturnikov: Tatjano Lampret, predsednico Kulturne skupnosti, Marijo Samec, ravnateljico Knjižnice Grosuplje, prof. Valči Ravbar, radijsko novinarko, prof. Draga Samca, bibliotekarja SAZU, predsednika Občinske turistične zveze gospoda Avgusta Likovnika, zastopnico Dolenjskega lista itd.

Krajani Višnje Gore smo veseli, da se je v našem mladem rodu pojavila Melita, ki si upa stopati po težki in lepi poti ustvarjalnosti, saj taki talenti v našem kraju niso prav na gosto »sejani«.

Še nekaj drobiža. Melito Garvas smo že zgodaj spoznali z njenimi plakati, vabili in mapami: za otroško igrico Mravljiniček Ferdinand v Grosupljem in v Višnji Gori, za Literarni večer Višnjancov v Knjižnici Grosuplje leta 1994, v tej knjižnici je že trikrat razstavljala - enkrat grafike, dvakrat slikanje na svilo, tudi v NLB je razstavljala grafike in slikanje na svilo, sodelovala je tudi pri kakšni skupinski razstavi in na maratonu v Knjižnici Grosuplje (slike in pesmi).

Poleg tega sodeluje še v Centru za socialno delo Grosuplje za otroke in v Zvezi društev za cerebralno paralizo Slovenije pri Sončku.

Zahvaljujemo se prijaznim Čandkovim za gostoljubje in veseli smo, da se je prav pri njih začela nova letošnja jesensko-zimska sezona v Višnji Gori. Hvala tudi gospodu Škofu za povezovanje, brez njega bi nam na Čandkovini kar nekaj manjkalo.

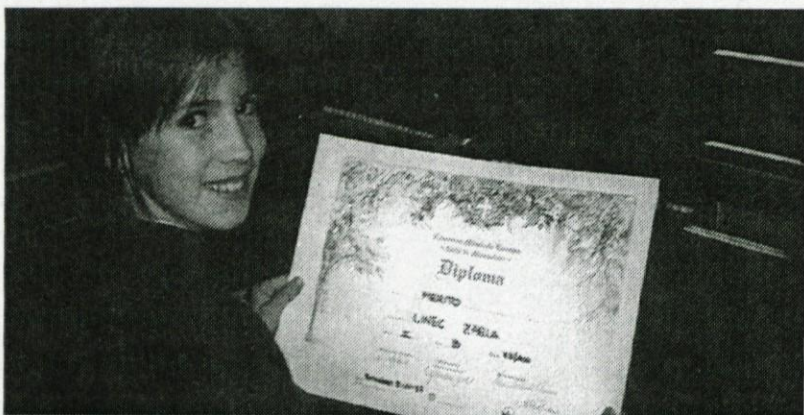
Mihaela Zajc

ŠPELA LINEC IN NEŽA PROSEN IZ ŠENTVIDA NA EVROPSKEM KLAVIRSKEM TEKMOVANJU

Tokrat je iz glasbene šole Musica Viva spet prišla lepa novica. Špela Linec in Neža Prosen iz Šentvida sta namreč prišli na evropsko klavirsko tekmovanje in tam dosegli lep uspeh. Tekmovanje pianistov Citta di Moncalieri je potekalo v Torinu in naši dve nadebudnici sta tja prispeli s finančno pomočjo njune matične glasbene šole. Spremljala sta ju Lorena Mihelač in Peter Hostnik, ki sta za varovanki tudi držala pesti. Konkurenca je bila namreč ne samo ozko evropska, tekmovanja so se udeležili tudi tradicionalno dobri Rusi in Kitajci, tako da lahko govorimo o internacionalnem prizvoku udeležbe.

Vse skupaj je potekalo tri dni in končalo se je tako, da je Špela zasedla četrto mesto, (tretjega je zgrešila za dve točki), Neža Prosen pa je v izredni konkurenci zasedla dobro enajsto mesto. Omeniti velja še, da sta bili obe v svoji konkurenci najmlajši in je tak rezultat pravzaprav velikanski uspeh. Šentvidčani so lahko upravičeno ponosni nanju.

In kdo sta Špela in Neža?
O ŠPELI

Špela je stara 9 let. Na klavir je začela igrati že s petim letom. Njena mentorica Lorena pravi, da je izreden talent. Rada bi jo spravila v K(l)n, kjer bi njeno šolanje prevzel profesor Albo Valden. Njeno kariero bi bilo treba spremljati natančno, podobno kot je to pri športnikih, pravi. Zelo natančno jo bo treba usmerjati tudi sicer in seveda skrbeti zanjo. Njene roke je treba čuvati in kakšna agresivnejša telovadba ne pride v poštev. Povprašali smo še o Špelinem glasbenem okusu, ki pa je tak - Debussy, klasiki nasploh, romantiki, impresionisti.

O NEŽI

Tudi za Nežo velja nekaj zgoraj naštetih ugotovitev, le da je ona že malo starejša, 11 let ima. Rada igra romantike in moderniste. Lorena upa, da je puberteta ne bo preveč zmedla, tako kot se to zgodi mnogim, tudi dobrim pianistom. Neža naj bi se enkrat do dvakrat na teden vozila na klavirski pouk v Gradec, kar bo seveda velik napor zanjo in za starše. Sicer pa je pred koncerti že sedaj vajena vaditi po 3 do 4 ure na dan.

Naj dodamo še to, da sta ob tekmovanju v Torinu dobili tudi že nekaj vabil za koncertiranje, udeležili se bosta verjetno tudi spomladanskega klavirskega tekmovanja v Milanu, da pa bi finančni posluš občine tudi prišel prav, ne gre izgubljati besed. Špeli in Neži pa čestitamo in želimo še veliko uspehov.

Ksenija Medved

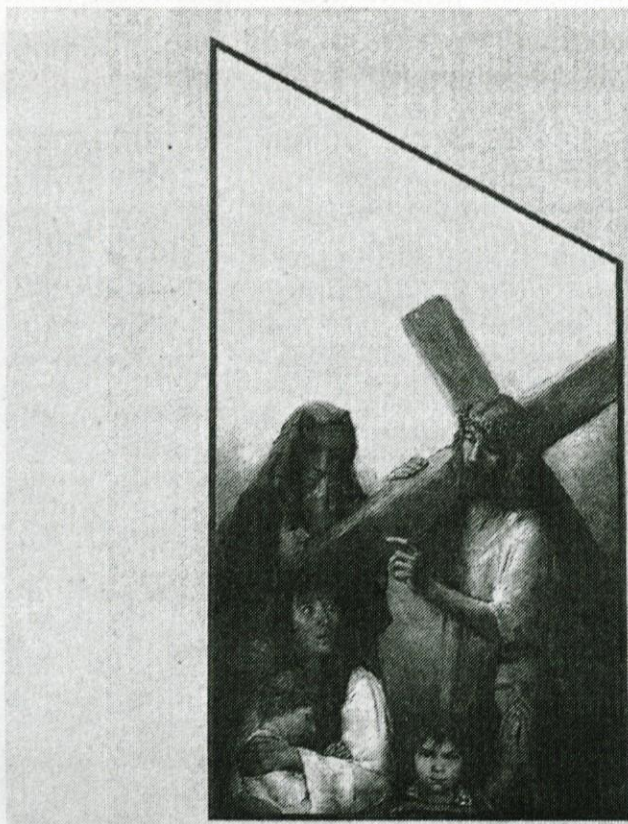
OD ARMARIUSA DO INFORMATIKA - KNJIGA OSTAJA

Kar nekaj za knjigo in knjižnice pomembnih dogodkov se je zvrstilo pred koncem letošnjega leta. Najprej smo se v Bohinju zbrali knjižničarji iz vse Evrope. Ugotovili smo, da s pomočjo računalnikov in z razvojem informatike postajamo virtualna knjižnica: knjižnica brez zidov torej, taka, ki v vsakem trenutku poišče vsakovrstne informacije za vsakogar v skupni bazi.

Kasneje smo se v Portorožu srečali na državni ravni. Tudi tu smo obdelali nekaj tovrstnih vprašanj. Precej zanimivo je bilo razmišljanje o poimenovanju in zgodovinski vlogi knjižničarja: v srednjem veku so jih imenovali armariusi. Sploh prvi armarius v Sloveniji, Maioldus, je v srednjem veku živel in delal v stiškem samostanu! Ime armarius se je navezovalo na armariume - vdolbine v zidu, ki so imele police za knjige. Ime je bilo torej vezano na pohištvo, kjer so se knjige shranjevale. Kasneje so se armariusi preimenovali v bibliotekarje. Ni potrebno posebej razlagati, da poimenovanje izhaja iz poimenovanja knjige knjig - Biblije. Danes pa knjižničarji vse bolj postajajo informatiki, poudarek je torej na informaciji, podatku.

Tretji večji dogodek za knjigo se je zgodil v Ljubljani. Knjižni sejem je letos dodobra napolnil prostore Cankarjevega doma. Sledile so spremljevalne dejavnosti, okrogle mize. Spraševali smo se, kaj se, glede na zgoraj naštetu, v bodočnosti obeta knjigi. Kljub vsem sodobnim potrebam po iskanju informacij pa smo ugotavljali, da bodo intimna srečanja s knjigo, branje in doživljanje teksta v tišini človeške duše gotovo ostala nekaj posebnega, nekaj, česar noben nov medij ne bo mogel zamenjati. Seveda sodobne knjižnice upoštevajo obe potrebi, tisto po informaciji in tisto po "zgolj branju", modro pa jih obravnavajo ločeno. Zato, nobene panike!

Berite in uživajte v šelestenju papirja, zabubite se v svoje knjižničarske brloge! Pa ne pozabite na knjigo pri novoletnih obdarovanjih.

KRIŽEV POT CERKVE SVETEGA JOŽEFA V NARODNEM MUZEJU

Nekajkrat so ivančani že vabili na ogled križevega pota v cerkev svetega Jožefa. Sedaj smo si ga lahko ogledali tudi v Narodnem muzeju. Tomaž Perko je tam razstavil svoje likovno bogastvo, med drugim tudi tri slike križevega pota, ki so v tem času baje "zelo manjkale" na zidu v cerkvi. Tudi na otvoritvi so ivančkim slikam namenili nekaj posebnih besed, saj so tudi v resnici nekaj posebnega. Mogoče si jih pridete ogledat sedaj, ki so se naužile še nekaj ljubljanske hvale.

KULTURNE GOVORICE...

Govori se, da se v pravi pevski zborček povezujejo Genoriji iz Stične. Teh je kar nekaj: sedem, več ali manj, vsi so pevsko nadarjeni. Pridružili naj bi se jim nekateri dobri pevci iz Šentvida in Ivančne Gorice... Še od kod? Bomo videli, kaj bo nastalo iz prvega sestanka, ko se je (govori se) dobro pogostilo in menilo. Govori se tudi, da je Folklorna skupina Vidovo že vrnila svoj obisk Čehom. Kaj so doživeli in se naučili, pa mogoče sporočijo do naslednjic. Govori pa se, da so sneg že videli...

PRAZNIČNA GLASBENA DOGODKA

Otožnemu novembru sta dala praznični pridih kar dva imenitna glasbena dogodka. Sončni soboti, 15. novembra 1997, je sledil prijazen večer- v Jakličevem domu v Dobropolju je zazvenela slovenska pesem na 2. medobčinski reviji manjših vokalnih skupin občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica. Pester program je oblikovalo šest vokalnih skupin. Izvajalcem in zvestim poslušalcem je prijazno dobrodošlico izrekel župan občine Dobropolje g. Tone Jakopič. Kvalitetno petje je presojal strokovni svetovalec za glasbeno dejavnost pri ZKO Slovenije g. Mitja Gobec.

Večer so pričeli domačini, izkušeni pevci iz doline, kjer vse prepeva, Dobropoljski oktet z vodjem Tonetom Šinkovcem. Druga se je predstavila mlada skupina Mešani oktet Polica, vodi jo Emil Kovačec. Akademsko izobraženi glasbenik Jakob Ivan se je postavil s Šentjurskim okteto. Domačini so bili v krepki premoči, kar s tremi skupinami so se izkazali. Lepa pesem, dobra volja, prijateljstvo in zgodila se je Mavrica z Vesno Fabjan, odlična ženska vokalna skupina. Na čisto poseben način so nas spet raznežili Zagoriški fantje, skupina, ki ohranja in neguje pristno ljudsko pesem in triglasno fantovsko petje.

Občino Ivančna Gorica je zastopala vokalna skupina Slavček iz Šentvida in solist Alojz Peček. Vokalna skupina Slavček družno prepeva deveto leto, njena mlada vodja je glasbena pedagoginja Tanja Tomažič. Mlado skupino smo povabili v naše vrste in veselimo se druženja z njimi.

Pesem in glasba sta v Gostilni Brdavs spremljali tudi drugi del prijetnega večera, kjer se je srečanje po lepi slovenski navadi zaključilo.

DRUGO MEDOBMOČNO REVIJO ODRASLIH PEVSKIH ZBOROV je gostilo Grosuplje v soboto, 22. novembra, v avli Osnovne šole Louis Adamič.

Nova terminologija in organizacijske spremembe so zaporedno številko naših srečanj spet postavile na sam začetek, sicer pa se zbori ponašajo s spoštljivimi leti poustvarjalnih dosežkov. Ljubiteljski pevci ohranjajo in negujejo slovensko pesem in besedo, s svojimi pestrimi programi bogate kulturna dogajanja, sledijo neskončni poti lepega in dobrega.

Svoje poustvarjalne dosežke je predstavilo kar enajst zborov. S posebnim veseljem so bile sprejete nove skupine in mladi ljubitelji petja.

Kvaliteto nastopov je skrbno

spremljal strokovni svetovalec za glasbeno dejavnost pri ZKOS, odlični zborovodja in dirigent, g. Igor Teršar.

Svojim pevcem so prisluhnili tudi župani in njihova prisotnost je dala posebno težo dogodku. Dobropoljski župan je tudi sam dober pevec in igravec, ivanški je predsednik Tabora slovenskih pevskih zborov, grosupeljski kulturnikom nakloni prijazen nagovor.

Najmlajši in številčno najmočnejši je bil Dekliški pevski zbor Srednje šole Josip Jurčič Ivančna Gorica. Za vzpodbudo jim je bila naklonjena daljša pozornost in izvedbe vseh treh pesmi, zadnja je s klavirjem spremljala Ana Marija Ficko. Pevke so bile prepričljive, pristop zborovodke gospe Marte Steklasa profesionalen.

Rosno mlad je tudi Ženski pevski zbor Šmarje in mladi ambiciozni dirigent Jernej Kralj je na dekleta upravičeno ponosen.

Tretji ženski zbor, ki smo ga slišali, šteje nekaj let več, več ima izkušenj, to je Ženski pevski zbor Grosuplje. Zbor zadnji dve leti vodi Emil Kovačec.

Odlično sta se predstavila dva mešana zbora – Mešani pevski zbor KD Račna z zborovodjem

Venčeslavom Zadravcem ter Mešani pevski zbor sv. Mihaela – Župnije Grosuplje in zborovodka Rezka Šuštar.

Prevladovali so moški zbori. Med njimi so se na reviji predstavili prvič MPZ KD Žalna – zbor vodi Drago Zakrajšek, MPZ KD Struge z zborovodjem Antonom Vidrihom ter MPZ KD Grosuplje, katerega zadnje leto vodi Primož Cedilnik.

Zbor, ki se ponaša s sodelovanjem na vseh revijah in ki letos praznuje 50-letnico neprekinjenega delovanja, je Moški pevski zbor KD Šmarje Sap. Iskreno čestitamo.

Iz občine Ivančna Gorica sta se predstavila le dva moška zbora – iz Ambrusa in Šentvida. Moški pevski zbor Šentvid je zrasel s Taborom slovenskih pevskih zborov. Spremljala so ga leta uspehov in manjših kriz, a vztrajnost in ljubezen do slovenske pesmi jih vedno znova zvabi in tako ji ostajajo zvesti. Tudi ta zbor vodi Jernej Kralj.

Kot moški zbor so se pevci iz Ambrusa na reviji predstavili drugič. Zbor vodi Ciril Hočvar. Njihovi nastopi nas prepričujejo, kako potrebna je dvorana v Ambrusu.

Na reviji smo pogrešali nekaj starih prijateljev – pevce MPZ

Dobropolje, pevke iz Šentvida, pevce in pevke iz Muljave, Krke in Višnje Gore. Nekateri so samokritično ocenili, da so za revijo premalo pripravljeni, drugi utrujeni. Med slednje sodi MPZ KD Dobropolje, zbor, ki je požel največ priznanj, zbor, ki letos slavi 90-letnico delovanja. Čestitamo zboru, zborovodju in vsakemu pevcu posebej.

Za zvesto in uspešno delovanje v ljubiteljski glasbeni dejavnosti oz. njenih organiziranih skupinah je ZKO Slovenije, Slovenska pevška zveza in ZKO občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica podelila pevkam in pevcem pisna priznanja in Gallusove značke.

Prejeli so jih pevci iz:

MPZ Šentvid - bronasto Gregor Hribar,

- Rudi Rovanišek srebrno,

- zlato Janez Kastelic.

MPZ Ambrus: bronasto - Jože Hočvar, Jože Zajc, Ciril Hočvar, Tone Žnidaršič, Robert Bradač in Stane Zupančič.

Skromna, a iskrena pozornost, zahvala in spodbuda za plemenito delo, za predanost slovenski pesmi in njenemu sporočilu.

Tatjana Lampret

VESELI DECEMBER

Pestro predpraznično vzdušje v občini Ivančna Gorica se bo pričelo z miklavževanjem v domala v vseh vaseh.

Za Miklavžem pa bo posebej praznično v občinskem središču. Kulturni dom bo odpril vrata vsem, ki si boste želeli ogledati mladinsko igrico Ferija Lainščka: Škratje, bratje, tatje. Mlada gledališka skupina Kulturnega društva Ivančna Gorica, ki jo strokovno vodi Uroš Hočvar, napoveduje premierno uprizoritev 13. decembra 1997 ob 18.00 uri v Kulturnem domu Ivančna Gorica. V dneh od 15. do 20. decembra bo predstave spremljal tudi dedek Mraz.

Starši, pripeljite svoje otroke! Hkrati je kulturni dogodek priložnost, da ustanove in podjetniki podarijo imenitno predstavo otrokom svojih delavcev, darila pa jim izroči dedek Mraz.

Naj bo sivi december prijazen in vesel!

Praznični december bomo strnili s svečanostjo ob Dnevu samostojnosti.

T. L.

UMETNIŠKI KOLEDAR ZA LETO 1998

Zadnji obiskovalci, ki so letos obiskali Jurčičev muzej, so imeli v galeriji Kresnička priložnost, da si ogledajo zanimivo razstavo – umetniški koledar za leto 1998.

Likovni kritik g. Mirko Juteršek je o koledarju zapisal:

»Slikarka Sandi Zalar sodi z izdajo svojega koledarja za leto 1998 med tiste likovne ustvarjalce, ki se ne soočajo s svojim domačim prostorom, kjer delujejo ter s celotnim slovenskim kulturnim prostorom, kateremu pripadajo, samo z razstavljanjem svojih likovnih del, temveč sega, kot smo tu priča, po modernejšem načinu populariziranja svojega likovnega jaza. Pri tem poskuša biti čim bolj izvorna in to ne toliko s tem, da je ilustrirala pesmi ene generacijsko od sebe močno starejše slovenske pesnice Mihaele Zajc-Jarc iz Višnje Gore temveč predvsem s tem, da je izbrala pesmi glede na svoje razpoloženje in doživljanje ter nekako avtobiografsko čutno in zasanjano in prekrito avtoportretno ilustrirala in s kaligrafsko pisavo umetelno vključila v svoje barvno nežne, risarsko izvedene slike. Celoten vtis je bolj podoben albumu, mapi in šele ozek spodnji rob številčk pod slikami nakaže, da je pred nami pravzaprav izpovedno zanimiv stenski koledar.«

Naj bogati tudi vaše stene.

T. L.

VOJAN TIHOMIR ARHAR

STIŠKA PODOKNICA

(Pesem je napisana v čast imenitnemu kvartetu stiških pojočih kosov.)

Na rebri hišica stoji,
v njej brhka Barbika živi.

Je fantom vseh njen vitki stas,
sanjav pogled, prijeten glas.

Ko daljne zvezde se prižgo,
podoknico ji zapojo.

Poslušaj pevce vsakdo rad,
če star je ali rosno mlad.

A ne prisluhne jim dekle,
še okna kamre ne odpre.

Je trud mladeničev zaman,
zlat mesec ni več nasmejan.

Razide zbor se prej pojoč,
postave razgube se v noč.

Ej, Barbika, ne delaš prav,
ne veš, kako bo tebi žal.

Mladosti urno mine čas,
srce postara, svež obraz.

Zdaj lepša kakor šopek rož
ti bridko se kesala boš.

Veš, kdor ljubezen zamudi,
ostane sam do konca dni!

Stična, aprila 1997

CERKEV SVETEGA MARTINA V ZGORNJI DRAGI PRI VIŠNJI GORI

Svetemu Martinu je v Sloveniji posvečenih veliko cerkva, med njimi tudi izreden primer romanske arhitekture, cerkev sv. Martina v Zgornji Dragi, ki je podružnica višnjegorske fare.

Zgodovina tega edinstvenega romanskega spomenika sega v leto 1250, ko je vitez Herand stiškemu samostanu podaril vas Drago, prvi pisni viri o cerkvi pa datirajo v leto 1318. Dr. Marjan Zadnikar, ki je v letih 1953 in 1954 vodil restavracijo cerkve, je kakovostno grajeno stavbo povezal s stiškim arhitektom Mihaelom. Le-ta je na stiški posesti dobil dom in zemljo, ki jo je skušal Zadnikar lokalizirati v Zgornjo Drago, saj se najbližji hiši poleg cerkve pravi "Pri Mihatovcu", osrednja kmetija pa se imenuje Lahovšče. Kasnejših podatkov o cerkveni stavbi v zgodovini nimamo, Valvasor jo našteva med podružnicami višnjegorske fare brez kakršnih koli podrobnosti. V 18. stol. je cerkev verjetno dobila nov zvonik in lopo, leta 1862 so posvetili novi oltar.

Med restavracijo so zazidali obe pravokotni okni v severni steni ladje, odprto pa je bilo romansko okno v

apsidi (oltarni del). Odstranili so oltar, prižnici in pevski koš. Odkrili so tudi prvotno romansko mizo, zgrajeno iz kamnitih kvadrov, vezanih z malto, na kateri stoji kip Sv. Martina na konju iz srede 19. stol. Še starejši leseni kip je nastal v 16. stoletju, a je bil ukraden. Na severni steni cerkve visi slika klečečega Sv. Martina na oblaku s škofovsko palico v desnici. Prvotna bronasta zvonova sta bila narejena sredi 19. stoletja, po 1. svetovni vojni pa so ju zamenjali trije železni. Z restavracijo se je notranjščina cerkve močno približala svojemu prvotnemu slogovnemu stanju.

Danes za cerkvico skrbijo vaščani Zgornje Drage in spomeniško varstvo Slovenije, vendar obnova poteka zelo počasi. Vaščani so s samoprispevki zbrali denar za elektrifikacijo zvonov, uredili so tudi pot do cerkve. Želja vseh v Zgornji Dragi je namreč bila, da se zvonovi ne bi oglašali samo ob praznikih, ampak vsak dan. Prvič so uspešno zazvonili ob žegnanju v nedeljo, 16. novembra.

Saša Nosan

DOBRA UVRSTITEV ŠPELE IZ STIČNE NA 12. DRŽAVNEM TEKMOVANJU IZ LOGIKE

Pogovarjala sem se s Špelo Može, dijakinjo Srednje agroživilske šole v Ljubljani, ki je na tekmovanju iz logike v Ljubljani dosegla zavidljivo mesto.

Osebnostna izkaznica:

Špela Može, rojena 30.12.1982 Vir pri Stični, dijakinja 1. letnika Srednje agroživilske šole v Ljubljani. Posebej razpoznavna po lastnostih: je vedoželjna, dobro igra klavir, rada ima muce in vse kar je lepo.

Udeležila si se tekmovanja iz logike. Kakšno je to tekmovanje in kdo je sodeloval?

To je bilo 12. državno tekmovanje iz logike za osnovnošolce, srednješolce in študente, 15. novembra 1997, na Fakulteti za elektrotehniko v Ljubljani.

Kdo je lahko sodeloval na tem tekmovanju?

Po posameznih šolah smo dijaki imeli najprej izbirno tekmovanje in tisti, ki je zbral največ točk, je prišel v ožji izbor. Skupaj z mentorji smo morali sestaviti vsak svojo logično nalogo.

In kako je to izgledalo na državnem tekmovanju?

Samo tekmovanje je trajalo uro in pol, dve šolski uri pravzaprav. Dobili smo tri naloge, ki so bile sestavljene tako, da smo morali na podlagi izjav in trditve najti pravilno rešitev. Število doseženih točk je bilo odvisno od bolj ali manj prepričljive utemeljitve.

Ali lahko navedeš primer take naloge?

Ena od nalog je bila naprimer zastavljena tako, da si moral ugotoviti, kako se poimenuje voda, knjiga, ulica in ogenj v arabskem jeziku hausa, po kitajsko in po samojsko. Našteti so bili nekaj ugotovitev, sami pa smo morali poiskati pravilen odgovor in logično utemeljitev.

Koliko srednješolcev vas je tekmovalo?

Dijakov prvih letnikov in gimnazijcev nas je bilo okoli 50.

Kakšna je bila tvoja uvrstitev?

Uvrstila sem se na 7. mesto in prejela priznanje ter spominski knjigi. Vsi pa smo bili povabljeni na pogostitev in na kinopredstavo.

Ali so dosežene uvrstitve in priznanja kaj pripomogla v tvojem sedanjem študiju?

Ja, priznanja in odlični uspehi v osnovni šoli so mi omogočila uvrstitev med Zoisove štipendiste.

Ker te poznam, vem, da boš s takimi preizkušnjami in izzivi nadaljevala.

Seveda bom! In prizadevala si bom dosegati vedno višje rezultate.

Špela, kot se za zaključek vsakega razgovora z osebo, kot si ti, spodobi, želim in sem tudi prepričana, da bo o tebi še veliko dobrega slišati in prebrati.

Razgovor s Špelo zapisala: J.B.

DOBILI SO PRIZNANJA

Krajevni odbor Rdečega križa Ivančna Gorica je 5. novembra v prostorih občine pripravil slovesno sejo z edino točko dnevnega reda: podelitev priznanj in pogostitev krvodajalcev.

Sejo je vodila predsednica odbora RK Ivančna Gorica, Lojzka Sever. Priznanja pa sta podelili predsednica

območnega odbora RK Grosuplje, Marija Jesih in predsednica krvodajalske komisije, dr. Ana Praznik. Slovesne seje sta se udeležila tudi tajnik občine gospod Vinko Blatnik in predsednik Krajevne skupnosti Ivančna Gorica, Franjo Rajh, ki sta dobitnikom priznanj tudi čestitala.

Na sliki krvodajalci, ki so dobili priznanja na prireditvi.

Stojijo od leve: Franc Bradač (10 x), Branko Košiček (15 x), Jure Pevec (15 in 20 x), Milan Selan (10 x), Anton Zupančič (5 x).

Sedijo od leve: Jožica Bregar (20 x), Leopold Sever (5 x), Amalija Kralj (25 x)

Tistim pa, ki na prireditvi niso prišli, so priznanja kasneje izročili na domu.

Ti so: Silvo Bertonec (20 x), Elizabeta Špindler (20 x), Jože Blatnik (10 x), Ivan Grmovšek (10x), Alojz Kek (5 x), Jure Medved (5 x), Tomaž Oven (5 x), Nikolaj Špendal (5 x) in Jure Žugčič (5 x).

Zbranim krvodajalcem in članicam krajevnega odbora RK je o pomenu krvodajalstva spregovorila predsednica krvodajalske komisije dr. Ana Praznik.

DELAVCI IMP, NAJBOLJŠI KRVEDAJALCI

Humanitarna akcija darovanja krvi je bila na področju naše občine vedno zelo odmevna. Veliko krvodajalcev imamo, ki se vsako leto odzovejo človekoljubnemu vabilu.

Tako je bilo tudi letos. V sredo, 18. novembra, je v Kulturnem domu v Ivančni Gorici darovalo kri kar 180 krvodajalcev. Dan kasneje, 19. novembra, pa v Šentvidu pri Stični 118.

Kot je povedala predsednica območnega odbora RK iz Grosupljega, Marija Jesih, je bilo letos v naši občini kar 420 krvodajalcev. Če seveda prištejemo še tiste, ki so dali kri spomladi. Krvodajalcev, ki so večkrat darovali kri, pa je v občini kar nekajkrat več.

»Odzivnost na akcijo je prav v Ivančni Gorici največja,« je povedala Jesihova. »Pri tem pa moram posebej pohvaliti delavce in vodstvo IMP, saj so bili in so še vedno, kljub težjemu položaju v tovarni, med nosilci krvoda-

jalstva v Ivančni Gorici. Ob zadnji akciji je dalo kri kar 70 delavcev IMP, pa še 40 spomladi.

Veliko je akcija odvisna tudi od vodstva podjetja. Nekateri svojih delavcev

sploh ne spustijo z dela ali pa ne upoštevajo zakona, da ima krvodajalec tisti dan, ko daruje kri, plačan prosti dan.«

Odvzem krvi v Kulturnem domu v Ivančni Gorici.

Z VLAKOM • Z VLAKOM • Z VLAKOM • Z VLAKOM • Z VLAKOM • Z VLAKOM

Vedno znova in znova se spominjam tiste prve poti iz Ljubljane proti Italiji, ko so se moje misli v dežju prepletale z novimi dogodivščinami, za katere sem bil prepričan, da me čakajo. Po šipi je curljalo, in že tako motna podoba temnozelenih gozdov, po katerih so se predle megle, je postajala še bolj skrivnostna in svareča obenem. Nič kaj prijazno slovo, ki mi je ostalo v spominu kot nekaj nepreklicnega, kot konec in začetek novega, drugega sveta, ki me nikoli ne razočara. In ta svet je vsak trenutek bližji in lepši, kolikor bolj ga poznaš in kolikor bolj ga približaš in pridružiš tistemu svojemu svetu, ki si ga zapustil za tistimi zelenimi gozdovi, ki ga kot totem ščitijo meglice. Iz teh meglic začnejo vzhajati podobe, ki se množijo in prekrivajo druga drugo. Nalagajo se kot dokumenti, kot dnevniški zapisi, včasih kot fotografije, včasih kot zvoki in podobe obrazov. Mnoge pomembne zbledijo, ostanejo morda le prizori, ki jih shraniš globoko v sebi ali živijo le najbolj nepomembne podobe.

To je zapis tistih podob, ki so ostale najbolj žive in najbolj pristne.

Po odsluženi progi čez puščavo

Pot od Barcelone do Zaragoze sva prebila v skoraj praznem vlaku, ki se je oklepaval zavrtih tirov čez suho in puščavsko Aragonijo, ki jo je le vsake toliko časa napojila reka Ebro in obudila nekaj koščkov kamnite puščave; tam pa tam kakšna oljka in grm, ki je razgibal oker rjavkasto pokrajino, ki jo je že zlatilo zahajajoče sonce in razlivalo svoje barve po širnem nebu, tam tako daleč, kjer se morda res stikata peščena planjava in modro nebo. Vožnja skozi predore, mimo opuncij in starih kamnitih hiš, ki so zdaj le še samevale s svojo zgodbo zgodovine, je minila skoraj samotno. Sama v vagonu

sva skoraj občutila duh prvih parnih vlakov, ko smo z vso močjo sopihali v hrib in se nato vratolomno spuščali in ustavljali na popolnoma porušeni postajah. V Zaragozo smo prispeli že v mraku. Tam naju je čakala soba, vendar bi tisto noč rajši prespal pod kakšno oljko. Začetek vsaj glede vlakov ni vzpodbuden, saj tisti "suplemento per talgo" od Port Boua do Barcelone še vedno malce odmeva in kot kaže bova potovala bolj z lokalci pa zato morda videla večji del pokrajine in se srečala z domačini. Le čas (čas je denar) mečeva stran z nepotrebnim čakanjem.

Bombi v katedrali in Navarra

Zaragoza naju je zjutraj čakala še vsa zaspana, le prizadevni komunalci so čistili in prali Plaza del Pilar, kamor so arhitekti v svojem zanosu postavili ogromno fontano s tekočo vodo, ki se zliva po marmornih skladih naprej po trgu. Očitno so zopet postavili moderno Španijo ob bok rimskim začetkom tega mesta, ki je nastalo kot naselbina upokojenih rimskih častnikov.

Od tega trenutka naprej je Zaragoza začela živeti. Posebno milost uživa katedrala, ki je ostala nepoškodovana kljub bombardiranju. Dve neeksplozivni bombi, ki sta padli na katedralo, a je nista poškodovali, stojita zdaj pritrenjeni na steni v cerkvi kot dokaz izredne milosti.

Obiskala sva še rimski most na reki Ebro, ki s svojo umazano rjavo vodo dere po svoji poti. Morda so vanjo zrlji že Rimljani in gledali vrtince, ki spodkopavajo breg, ali pa stopili proti tržnici, ki prehiteva jutranjo zaspanost Špancev, saj se pulti kar šibijo pod težo raznoraznih rib, sirov, sadja in opuncij, ki jih tu okrog verjetno ne manjka.

Spet naju preganja eden izmed tistih pravšnih vlakov, s katerim se lahko peljeva brez doplačila.

Čez poldne prideva v Castejon de Ebro, za katerega sva mislila, da je vsaj

spodobno mesto, če je že postaja mrtva in vlaki obupni. V vročini, da poka bela barva nizkih in revnih hiš, se odpraviva proti tej revščini, ki tiči skrita za zagrnjenimi zavesami v hladu kamnitih sten. Fasade zamrlo čemijo in pačijo svojo podobo pod težkim soncem. Široke ulice ostajajo prazne, še park s platanami naju pričaka pust. Teško si je zamisliti, da je tam zunaj mesta sploh še kaj razen skalne puščobe z redkimi šopi trave. Najlepši razgled dobiva iz vlaka in le slutiva lahko, kakšna vročina se skriva tam daleč za kopreno, ki zakriva mizaste gore in razjedeno ter od sonca ožgano pokrajino.

Bolj ko se bližava Pamploni, bolj se pokrajina umirja in postaja rodovitnejša. Divjina se umika pašnikom in poljem, ki pa še zdaleč niso tako rodovitna, da bi se prebivalci jeseni preveč veselili. Po hribovju stojijo male elektrarne na veter, ki se lenobno vrtijo. Ob poti srečujemo majhne vasice na kakšnem hribočku, zbrane okrog trdnjave ali palače, druge manjše pa le okrog vaške cerkvice, kjer lahko melodijo tirov združite s pozvanjem zvonov ob Ave Mariji.

Andrej Ficko

REKA EBRO, PO KATERI NOSI IME IBERSKI POLOTOK, JE EDINI ZNAK ŽIVLJENJA V PUŠČAVSKI ARAGONIJI.

MOJSTER BORILNIH VEŠČIN RYOZO TSUKADA NA OBISKU V SLOVENIJI

Ryozo Tsukada je vstopil v svet borilnih veščin z devetimi leti pri svojem očetu. Oče Ryozu, tudi sam velik mojster, je svojega sina učil prvin juda, tako da mladi Ryozo dosegel črni pas. Kasneje ga je preusmeril h karateju, s katerim je nadaljeval svojo borilno pot. Spoznal je Japonca Yoshinao Namba, ustanovitelja sankukai karateja, nosilca 10. dneva karateja, 4. dneva juda in 3. dneva aikida. Ryozo je bil njegov najboljši učenec, posebno navdušen je bil nad tehniko hitrih in pogostih izmikov.

Zapustil je svojo domovino in prišel v Evropo. V Parizu je skupaj s svojim učiteljem razvijal Sankukai karate in učil po državah širom Evrope. Poleg njegovega znanja učenci cenijo tudi njegovo potrpežljivost in pedagoško sposobnost. Ryozo je nosilec 7. dneva v sankukaju in 6. dneva v kenshikanu. Je tudi član svetovne kenshikan organizacije in glavni inštruktor kenshikana za Evropo. Slovenski tehnični mentor karateja Vlado Paradižnik (5. dan) že več kot 20 let sodeluje z njim in ima največ zaslug, da je 4. oktobra že tretjič obiskal Slovenijo. V Rožni dolini je Ryozo vodil dvodnevni seminar, katerega so se udeležili tudi člani KK Ivančna Gorica. Zaupali so mi, da je mojster zelo preprost in zabaven človek. Dva dneva so se učili novo kato kululuma (pomeni številko 17), vendar jim ni bilo niti malo dolgčas. Veseli

so bili, da se jim je Ryozo osebno posvetil in so lahko vse izvedeli iz prve roke. Navdušeni so bili nad njegovo eleganco gibov, sproščenostjo, a odločnostjo in pozitivno energijo, ki jo je oddajal. Zapomnili so si njegov nauk, ki pravi, da je za uspeh dovolj, če treniraš karate vsak dan samo 20 minut, ampak to s polno koncentracijo in močjo.

Z ivanškimi karateisti je Ryozo navezal tesnejše stike, saj so po skupnem sobotnem kosilu odšli na Spodnjo Slivnico v studio Radia Zeleni val in imeli oddajo Energija, šport, zdravje in zabava. Tokrat je voditeljema oddaje Blanki in Gregorju na pomoč priskočila Lilijana Štepic iz Spodnje

Drage, saj so potrebovali prevajalca. Lilijani se za pomoč lepo zahvalujemo in prav tako tudi direktorju radia Borisu Peterki za večletno sodelovanje.

Ryozo Tsukada je vlil vsem udeležencem seminarja veliko volje in moči ter jih izredno motiviral za nadaljnje delo. Želimo si, da bi bilo organiziranih še več seminarjev, saj si tako širimo znanje in izkušnje ter krepimo prijateljske vezi. V športu niso pomembni samo rezultati, ampak tudi dobri prijatelji, ki ti stojijo ob strani v še tako težkih trenutkih.

Vesna Kralj

Blanki, Lilijana, Gregor in Tsukada v studiu radia Zeleni val.

ZABOJNIKI ZA BATERIJE IN STARA ZDRAVILA

Ekološka patrolja Regijskega društva ekološkega gibanja Ivančna Gorica ne miruje. 23. oktobra so na sedež društva dobili obvestilo, da Farma Stična odvažajo gnojnico na obdelovalne površine v Gorenji vasi in Malem Črnelu. Ekološka patrolja si je ogledala mesta razvoza ter pri tem ugotovila, da je bila gnojnica res razvožena po površinah na Mrzlem Polju, Malem Črnelu, v smeri proti Gorenji vasi, Muljavi ter ob Črnelskem potoku.

Po ogledu je predsednik RDEG Franc Hegler obvestil pristojne institucije in v dopisu, ki so ga poslali (MOP, Policijski postaji Grosuplje, Občini Ivančna Gorica ter Inšpektoratu RS za okolje in prostor) 30. oktobra letos, so navedli, da se gnojnica nekontrolirano razvažajo s Farme Stična tudi po vodno zaščitenem področju in zato ponovno sprašujejo odgovorne institucije o njihovih ukrepih proti onesnaževalcu življenjskega okolja - Farmi Stična.

Naslednje obvestilo o razvozu gnojnice so prejeli 29. oktobra letos od krajana Šentvida pri Stični. Ekološka patrolja si je kraj ogledala, ugotovila, da je bila gnojnica razlita na večjem kmetijskem kompleksu in da je zelo smrdelo. Del kmetijskega kompleksa pa je bil že preoran. Fotodokumentacijo si je mogoče ogledati na sedežu društva. RDEG je o tej zadevi obvestil Inšpektorat RS za okolje in prostor in nanje naslovil dopis 3. novembra letos ter v njem predlagal, da se Farmi Stična prepove distribucijo gnojnice iz lagun po kmetijskih zemljiščih, travnikih ter vodnih območjih. V obrazložitvi so navedli, da je gnojnica nepredelana,

nedozorela, niti ni napravljena analiza, da je distribucija nekontrolirana, ker jo razlivajo ne le po kmetijskih, temveč tudi ob vodnih površinah, s tem pa, kot so zapisali, prehaja tudi v potoke in vodna zajetja ter kritično obremenjuje, emisijsko in imisijsko, življenjsko okolje.

Izvršni odbor RDEG Ivančna Gorica pa je tudi sklenil, glede na to, da so pri prizadevanju za sanacijo onesnaževalcev dobivali le pisne in ustne obljube, tako od MOP kot onesnaževalcev, da bodo vse dosedanje pisne zahteve o ekološki sanaciji Farme Stična in drugih onesnaževalcev v občini Ivančna Gorica ter dokumente, ki so jih prejeli od inšpekcijskih služb in Ministrstva za okolje in prostor glede onesnaževalcev, poslali v presojo Ustavnemu sodišču RS. Ker menijo, da so pri onesnaževanju kršene tudi človekove pravice, bodo dokumente poslali tudi varuhu človekovih pravic RS, predsedniku vlade RS in mednarodnemu sodišču za človekove pravice.

Društvo se udeležuje tudi čistilnih akcij drugod po Sloveniji, avgusta so bili na Mrzlici nad Trbovljami, doma pa so v septembru sodelovali pri čistilni akciji na območju Krke. Pri čiščenju črnih odlagališč pa pospravijo tudi večje količine odvrenih avtomobilskih akumulatorskih baterij ter drugih baterij, ki obremenjujejo okolje. Da pa raznovrstne baterije ne bi ležale kar tako naokrog v naravi, predlagajo Ministrstvu za okolje in prostor, da na akumulatorske baterije in ostale baterijske vložke široke potrošnje predpiše ekološki davek, za vse vrste baterij, ki bi se kupo-

vale v RS na način staro za novo, pa ekološkega davka ne bi bilo. V vseh trgovinah in avto servisih, kjer prodajajo akumulatorske baterije za avtomobile in ostale agregate v RS, naj bi imeli posebne zabojnike za skladiščenje iztrošenih baterij. Ministrstvo za okolje in prostor pa naj bi poskrbelo za odvoz in reciklažo. Trgovine in ostali prodajalci baterijskih vložkov za široko potrošnjo (za svetilke, telefone, ure itd.) pa naj bi imeli manjše, okolju prijazne zabojnike za skladiščenje. Sprejeli pa so tudi predlog o vračanju zdravil, ki jim je potekel rok uporabe. Ministrstvu predlagajo namestitve manjših zabojnikov v vseh lekarnah, ki bi bili prijazni okolju in ustrezno označeni, npr. "Posoda za zdravila, ki jim je potekel rok". Ministrstvo pa naj bi poskrbelo za odvoz in uničenje takšnih zdravil, kar ne bi emisijsko in imisijsko obremenjevalo okolja.

RDEG pa si je ogledal tudi osnutek sprememb in dopolnitev prostorskega plana za območje občine Ivančna Gorica. Občini so predlagali, da bi bilo potrebno narediti projekt celostnega razvoja občine, v tem okviru koncept stanovanjskega zazidalnega načrta, koncept upravnega, trgovskega in turističnega centra, otroškega vrtca, športnih objektov, kolesarske poti, urbanistični načrt, ki bo na ekološki podlagi obravnaval gradnjo nove obrtniške in industrijske cone ter napraviti sanacijski načrt za obstoječa proizvodna območja (postopno izselitev industrije in obrtništva, ki onesnažuje okolje, iz urbanega naselja).

P.B.

Vladavina Šentvidčanov v balinanju se nadaljuje

Hitro je leto naokoli in zopet lahko poročamo o koncu medobčinske balinarske lige, ki je imela svoj spomladanski in jesenski del. Vloga prvih favoritov očitno ekipe Gradnja ne obremenjuje preveč, saj je zmagala že tretje leto zapored in si s tem zaslužila posebno pohvalo. Zanj so nastopili: Tomaž Tomažič, Jože Verbič, Jože Verbič ml., Mitja Verbič, Dušan Verbič, Andrej Hernec, Igor Steklačič, Slavko Steklačič in Silvo Piškur.

Rezultati zadnjih štirih kol:

4. kolo:	Ivančna Gorica: DU Stična	4-2
	BK Grosuplje: DU Optimist	6-0
	M. Pekarna: Gradnja	2-4
5. kolo:	Gradnja: BK Grosuplje	2-4
	DU Optimist: Ivančna Gorica	4-2
	DU Stična: BŠK Mravljica	3:3
6. kolo:	Ivančna Gorica: Gradnja	2-4
	DU Optimist: DU Stična	2-4
	M. Pekarna: BŠK Mravljica	6-0
7. kolo:	DU Stična: M. Pekarna	0-6
	Gradnja: DU Optimist	2-4
	BŠK Mravljica: BK Grosuplje	0-6

Končni vrstni red za leto 1997:

Gradnja Šentvid	25 točk, razlika v igrah	43:29 +14
BK Grosuplje	23	49:23 +26
M. Pekarna	22	47:25 +22
BŠK Mravljica	19	31:41 -10
Ivančna Gorica	18	37:35 +2
DU Stična	10	25:47 -22
DU Optimist	6	20:52 -32

Na koncu velja še omeniti, da je med tekmovanjem žal iz stopila ekipa Klančka, kar si organizator, ZŠO občin Grosuplje, Dobropolje in Ivančna Gorica, ne šteje v dobro.

Želja organizatorja namreč je, da bi se v prihodnje število sodelujočih ekip še povečalo ter da bi vsaka ekipa pridobila še skupino mlajših dečkov, ki bi nastopili v podobnem tekmovanju.

Simon Bregar

Dijaki SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica področni prvaki v badmintonu

11. 1997 je bilo v Brežicah ekipno področno prvenstvo v badmintonu za srednje šole z območja Dolenjske. Udeležili so se ga tudi dijaki naše srednje šole in nastop popolnoma upravičili. V predtekmovni skupini A so najprej premagali 1. ekipo iz ŠC Brežice s 4:0, nato pa še 4. ekipo iz ŠC Brežice z istim rezultatom. Tako so v svoji skupini zasedli 1. mesto in se uvrstili v finalno skupino treh ekip. Rezultati finalne skupine:

SŠ Josipa Jurčiča: ŠC Novo mesto	3:1
SŠ Črnomelj: SŠ Josipa Jurčiča	0:4
SŠ Črnomelj: ŠC Novo mesto	3:1

Končni vrstni red:

SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica
SŠ Črnomelj
ŠC Novo mesto
ŠC Brežice 1
Gimnazija Novo mesto
ŠC Brežice 2
ŠC Brežice 4
ŠC Brežice 3
SEŠ Novo mesto

Za našo srednjo šolo, ki se je tako uvrstila na finale državnega prvenstva srednjih šol, ki bo v Lendavi, so pod vodstvom prof. Franca Pajka nastopili: Uroš Skerbiš, Dušan Skerbiš, Žiga Strmole, Maja Klemenčič in Barbara Horvat.

Simon Bregar

VARNA ZIMSKA VOŽNJA

Dočakajmo dež, meglo, sneg in poledico pripravljeno. Dodatna previdnost in večja pozornost sta v jesenskih in zimskih razmerah nujni, a za varno vožnjo to vedno ni dovolj, kajti tudi vaše vozilo mora biti tehnično brezhibno in dobro opremljeno.

Zato pravočasno preverite pnevmatike, zavore, svetlobne naprave in zimsko opremo.

Dočakajmo dež, meglo, sneg in poledico pripravljeno. Dodatna previdnost in večja pozornost sta v jesenskih in zimskih razmerah nujni, a za varno vožnjo se vedno nezadostni, kajti tudi vaše vozilo mora biti tehnično brezhibno in dobro opremljeno.

Pravočasno preverite

- pnevmatike
- svetlobne naprave
- zavore
- zimsko opremo

Osnovnošolci tečejo in igrajo

Osnovnošolski šport je jeseni običajno v znamenju atletike in nogometa. Tudi letos je bilo tako. Najprej so 2. oktobra športni učitelji iz OŠ Stična organizirali medobčinsko tekmovanje v krosu, na katerem so učenci iz naše občine zopet dosegli lepe uspehe. Pa si oglejmo posamične rezultate :

1. mesta so osvojili sledeči naši učenci in učenke :

Marko Globokar iz OŠ Stična v kategoriji 1. razred - fantje
Natalija Čančar iz OŠ Višnja Gora v kategoriji 1. razred - dekleta
Maša Ceglar iz OŠ Stična v kategoriji 2. razred - dekleta
Nina Pušlar iz OŠ Stična v kategoriji 3. razred - dekleta
Sašo Vozel iz OŠ Stična v kategoriji 5. razred - fantje
Urška Krištof iz OŠ Šentvid v kategoriji 5. razred - dekleta
Vesna Pušlar iz OŠ Šentvid v kategoriji 6. razred - dekleta
Jože Petek iz OŠ Stična v kategoriji 7. razred - fantje
Elvedin Mušeljč iz OŠ Stična v kategoriji 8. razred - fantje

Od 16 možnih prvih mest so jih tako učenci iz naše občine osvojili kar 9.

2. mesta so osvojili sledeči naši učenci in učenke :

David Škrabec iz OŠ Šentvid v kategoriji 1. razred - fantje
Boštjan Kutnar iz OŠ Stična v kategoriji 2. razred - fantje
Matija Zorec iz OŠ Stična v kategoriji 3. razred - fantje
Katja Lekan iz OŠ Stična v kategoriji 3. razred - dekleta
Alen Ugakar iz OŠ Stična v kategoriji 4. razred - fantje
Petra Peterlin iz OŠ Stična v kategoriji 4. razred - dekleta
David Kastelic iz OŠ Šentvid v kategoriji 7. razred - fantje
Helena Gregorič iz OŠ Stična v kategoriji 7. razred - dekleta

3. mesta pa so osvojili :

Rok Cesar iz OŠ Višnja Gora in Blaž Gorišek iz OŠ Šentvid v kategoriji 1. razred - fantje
Maja Ostanek iz OŠ Šentvid v kategoriji 1. razred - dekleta
Marko Zajec iz OŠ Stična v kategoriji 2. razred - fantje
Luka Sadar iz OŠ Stična v kategoriji 4. razred - fantje
Katja Strmole iz OŠ Šentvid v kategoriji 4. razred - dekleta
Tomaž Todorovski iz OŠ Stična v kategoriji 5. razred - fantje
Blanka Gorišek iz OŠ Šentvid v kategoriji 6. razred - dekleta
Rok Sadar iz OŠ Stična v kategoriji 7. razred - fantje
Barbara Bobnar iz OŠ Višnja Gora v kategoriji 7. razred - dekleta
Urša Ulčar iz OŠ Višnja Gora v kategoriji 8. razred - dekleta

Kot ekipe so naše šole dosegle 1. mesta v naslednjih starostnih kategorijah:

OŠ Stična pri fantih :

1. razred (Globokar, Marinčič in Šekoranja)
2. razred (Kutnar, Zajec in Kastelic)
4. razred (Ugakar, Sadar, Slana)
5. razred (Vozel, Todorovski, Mušič)
7. razred (Petek, Sadar, Žaren)

OŠ Stična pri dekletih :

2. razred (Ceglar, Retar, Zaletelj)
3. razred (Pušlar, Lekan, Blatnik)
4. razred (Peterlin, Kastelic, Koščak)
6. razred (Drobnič, Drab, Lekan)
8. razred (Ostanek, Gregorič, Potisek)

OŠ Višnja Gora pri dekletih 7. razreda (Bobnar, Zupančič, Pucihar)

2. mesta so osvojile ekipe fantov :

1. razred iz OŠ Šentvid (Škrabec, Gorišek, Oven)
3. razred iz OŠ Stična (Zorec, Poljanc, Mohorčič)
6. razred iz OŠ Stična (Kavšek, Zaletelj, Glavan)
8. razred iz OŠ Stična (Mušeljč, Markovič, Kavšek)

2. mesta so osvojile ekipe deklet :

1. razred iz OŠ Šentvid (Ostanek, Kotar, Verbič)
6. razred iz OŠ Šentvid (Pušlar, Gorišek, Kastelic)

Ekipno 3. mesto so osvojile ekipe fantov :

1. razred iz OŠ Višnja Gora (Cesar, Kocmur, Travnik)
3. razred iz OŠ Šentvid (Hauptman, Kotar, Trnovšek)
7. razred iz OŠ Šentvid (Kastelic, Clemente, Strika)

3. mesta so osvojile ekipe deklet :

1. razred iz OŠ Višnja Gora (Čančar, Zupančič, Erjavce)
3. razred iz OŠ Šentvid (Kastelic, Sadar, Legan)
2. razred iz OŠ Šentvid (Krištof, Krese, Kotar)

V vsekipnem vrstnem redu so zopet zanesljivo zmagali učenci OŠ Stična, učenci OŠ Šentvid so bili peti, a le s točko zaostanka za tretjo in četrto ekipo, učenci iz OŠ Višnja Gora pa so bili šesti od skupaj 7 šol oz. ekip.

Prav tako v Stični (v telovadnici ŠC) pa je bilo 15. 11. odigrano občinsko prvenstvo v malem nogometu za učence 7. in 8. razredov. Prvenstva so se udeležile vse tri šole iz naše občine, rezultati pa so bili:

Višnja Gora : Stična 1 : 7
Šentvid : Stična 1 : 2
Višnja Gora : Šentvid 3 : 5

Vrstni red je tako:

1. OŠ Stična
2. OŠ Šentvid
3. OŠ Višnja Gora

Prvi dve ekipi sta se uvrstili na področno prvenstvo, kamor so se uvrstile še prvo- in drugouvršene ekipe iz občin Grosuplje, Kočevje, Ribnica in ekipa iz OŠ Dobropolje. Našima ekipama želimo čim več uspeha.

Za zmagovalno ekipo OŠ Stična, ki jo je vodil g. Silvo Podobnik, so nastopili : Matej Medved, Rok Sadar, Elvedin Mušeljč, Klemen Zaletelj, Jure Ceglar, Gašper Kavšek, Martin Oblak, Ivo Pevec, Borut Dimic, Pavel Uršič, Gregor Jager in Dario Biščan.

Simon Bregar

STRELSKA DRUŽINA SONJA VESEL

Ko sem obiskala strelsko družino Sonja Vesel iz Ivančne Gorice, o kateri ste lahko prebrali že v prejšnji številki Klasje, sem fante najprej prosila, naj mi povedo čim več o strelstvu, ker o tej zvrsti športa nisem vedela praktično ničesar. Prepričana sem, da so tudi med vami taki, ki jim je ta šport precej tuj.

Naj začnem kar pri sami strelski opremi. Najprej nekaj o vrstah pušk. Strelci tekmujejo z malokalibrsko puško, zračno puško serijske izdelave, s standardno puško ali z vojaško puško standardne izdelave cal. 7, 9 mm, ki ima tudi najdaljšo tekmovalno tradicijo. K opremi spadajo še strelski jopič, hlače, rokavice in čevlji, dušilci zvoka in daljnogledi za gledanje zadetkov. Povedali so mi, da ta oprema stane približno 5000 DEM, kar pa ni malo za ivanške strelce, ki se večinoma financirajo sami. Prijateljsko si pomagajo in si opremo sposojajo med seboj.

Vsak tekmovalca ima na tekmovalno eno uro časa, da opravi svoje delo tako, kakor najbolje zna. V čas je vključena tudi poskušnja, ki je neomejena, vsak tekmovalec pa mora opraviti dve seriji po deset strelcev. V tem času strelskega mesta ne sme zapustiti. Z zračno puško strelja stoje, z vojaško puško pa prosto (brez naslova) leže.

Kako uspešno so svojo strelsko nalogo opravljali strelci strelske družine Sonja Vesel v zadnjih treh mesecih, pa se prepričajte sami.

Na tekmovalju v Rečici (na 200m) so avgusta z vojaško puško med 22

ekipami osvojili odlično 5. mesto. V ognju so imeli kar dve ekipi. Uspešnejšo prvo so zastopali Vladimir Hočvar, Cveto Ceglar in Janez Kralj, drugo, enajstouvršeno, pa Milan in Marjan Dremelj ter Andrej Gliha. Med posamezniki se je med ivanškimi strelci najbolj odrezal Cveto Ceglar, Ludvik Koščak starejši pa je pristal med trideseterico.

Dokazali so se tudi septembra na državnem prvenstvu z vojaško puško serijske izdelave v Ljubljani. V pravilniku je določeno, da sme sodelovati le ena ekipa iz posamezne strelske družine. Zopet so svojo natančnost pokazali Janez Kralj, Cveto Ceglar in Vladimir Hočvar in popeljali svojo strelsko družino na 5. mesto v Sloveniji. Ekipni prvak je postal Moris Kočevska Reka. Med posamezniki je presenetil Janez Kralj, kateremu je bil kos le zmagovalca Jože Jeram iz Celja

Strelci SD Sonja Vesel na položaju.

Ambrušani se veselijo

Igralci malega nogometa iz Ambrusa z imenom Bife pri Matjažu so zasluženo že drugič postali občinski prvaki v malem nogometu. To pa še ni vse. Na medobčinskem prvenstvu so uspeli ponoviti lanski uspeh ekipe Škorcev in so naši občini že drugič zapored prinesli naslov najboljšega na območju občin Grosuplje, Dobropolje in Ivančna Gorica. Lahko jim samo čestitamo.

Pa se vrnimo k občinski ligi. Ekipa Ambrusa je bila ves čas od začetka lige na samem vrhu ali ob njem, tako da je njen uspeh zaslužen. Na začetku jesenskega dela je sicer kazalo, da bodo Ambrušane ogrozili prebujajoči se Škorci, vendar so ti tako hitro kakor so se zbudili, tudi zaspali in na koncu osvojili »le« 3. mesto. V boj za vrh sta se ves čas enakovredno vpletali še ekipi Izvira, ki je bila na koncu odlična druga, in Mizarstva Trunkelj, ki je bila četrta. Ob koncu letošnje lige je treba omeniti, da bo treba v prihodnje bolj urediti sojenje, saj se dogaja da tekme sodijo taki, ki nimajo nobene avtoritete ali pa ne poznajo dobro pravil. Ob tem je potrebno apelirati tudi na vse ekipe, da se na igrišču obnašajo dostojno, da ne bi prihajalo do situacij, kakršna je bila pred kratkim na nogometni tekmi 1. slovenske lige med Mariborom in Muro. Premalo se zavedamo dejstva, da nasilje na igriščih ne razreši nobenega problema, razen da se za kratek čas potešijo strasti v razgretih glavah. Premalo se zavedamo tudi dejstva, da nas mladi zelo radi posnemajo. Nasilja pa je že tako in tako preveč.

Rezultati zadnjih treh kol občinske lige :

Končni vrstni red za leto 1997 :

	14 tekem,	10 zmag,	2 remija,	2 poraza,	32 točk,	razlika v golih	
Bife pri Matjažu	14	9	2	3	29	60 : 27	+ 33
Izvir	14	9	1	4	28	51 : 27	+ 24
Škorci	14	8	2	4	26	58 : 43	+ 15
Mizarstvo Trunkelj	14	5	2	7	17	43 : 29	+ 14
Trgovina Marina	14	3	1	10	10	28 : 30	- 2
Dixi	14	3	0	11	9	27 : 51	- 24
Studenek	14	3	0	11	9	20 : 44	- 24
MNK Šipca	14	2	1	11	7	35 : 75	- 40

s 179 krogi (na 100m). Janez je zadel tretjevršeni Janez Markun, vendar je slednji dosegel slabši rezultat v drugi seriji. Za Janeza Kralja je bil to še toliko večji uspeh, ker je streljal s poškodovanim desnim kazalcem, s katerim se sproži puška. Cveto Ceglar je zasedel 37. mesto, dve mesti za njim je bil Vladimir Hočvar, Milanu Dremelju pa je pripadlo 59. mesto. Po končanem streljanju so morali strelci, še preden so začeli proslavljati, opraviti še eno svojo dolžnost- očistiti puške.

Pred člani strelske družine Sonja Vesel so nova tekmovalna, nove preizkušnje. Ne bojimo se, da ne bi mogli še naprej zastopati naše občine z dobrimi rezultati, ali morda še z boljimi.

Vesna Kralj

igralci Bifeja pri Matjažu, ki so igrali takole :

V predtekmovalju so najprej premagali grosupeljsko ekipo Don Juan s 6 : 2, nato pa izgubili proti Bruhanji vasi s 4 : 2, vendar za napredovanje v polfinale to ni bilo usodno, saj so igralci Bruhanje vasi premagali Don Juana z 2 : 1. Igralci iz Ambrusa so se tako po drugem mestu v predtekmovalni skupini A uvrstili v polfinale, kjer so igrali z zmagovalcem druge skupine, in po zanesljivi zmagi nato še v finale.

Rezultati polfinala :

Bife pri Matjažu : Zagorica 3 : 1
Bruhanja vas : Stritt 1 : 3

Tekma za 3. mesto :

Bruhanja vas : Zagorica 2 : 0

Finale :

Ambrus : Stritt (3 : 3) 8 : 7
po kazenskih streljih

Tekmovalje si je ogledalo več kot 300 gledalcev, kar nazorno kaže, kako priljubljen je nogomet v vseh treh občinah (Dobropolje, Ivančna Gorica in Grosuplje).

Končni vrstni red :

1. Bife pri Matjažu
2. Stritt
3. Bruhanja vas
4. Zagorica
5. Don Juan

Za ekipo Bifeja pri Matjažu so nastopili : Jože Novak ml., Jože Novak, Emil Bradač, Brane Hočvar, Jože Hočvar, Jernej Hočvar, Robert Bradač, Jože Hrovat, Jože Muhič, Aleš Fabijan, Alojz Hrovat in Tomaž Avguštinčič.

Simon Bregar

USPEŠEN ZAKLJUČEK JESENSKEGA DELA PRVENSTVA V NOGOMETNI ŠOLI
PRIMOŽA GLIHE

CILJ MLADEGA NOGOMETAŠA: NOGOMETNA REPREZENTANCA SLOVENIJE

S tem geslom je nogometna šola začela akcijo za vpis v nogometno šolo v mesecu aprilu 1997

Interes je bil izreden, predvsem v krajih Muljava, Krka, Zagradec, Ambrus, Šentvid pri Stični in Ivančna Gorica. Skupaj je bilo prijavljenih 79 otrok, starih od 8 do 12 let. Treningi so bili v Ambrusu, Zagradcu, na Krki in v Ivančni Gorici, organizirali pa smo tudi tekme med kraji. Turnirji so bili na Krki in v Zagradcu. Posebno gre zahvala sponzorju te šole Janezu Hrovatu, direktorju podjetja Izvir, ki je otroke oblekel v majice in dal za vadbo 30 žog. Treninge so vodili ljubiteljsko g. Hočevar, g. Omahen in vodja šole.

Cilj tega treninga je bil trenajžno- učni proces z navajanjem na zdravo življenje, vzgoja, volja pri telesnih in psihičnih naporih, navajanje na delo, medsebojno sodelovanje v skupini, še posebej pa:

- pripravljenost na vključevanje v proces treninga,
- utrjevanje interesa za nogomet in delovne navade,
- pridobivanje teoretičnega znanja in razvijanje in oblikovanje fizičnih in psihičnih lastnosti, kakor tudi samostojno reševanje nalog.

V avgustu je bilo testiranje otrok od 8 do 16 let starosti in nato formiranje ekip za tekmovanje v republiških ligah. Nadarjeni otroci iz teh centrov uspešno nadaljujejo šolanje in treniranje v ekipah NK Ivančna Gorica.

S tem programom bomo nadaljevali

tudi v letu 1998, saj bo nov vpis v nogometno šolo že januarja 1998, ko bodo prvi treningi v telovadnici Višnja Gora, vsak petek od 16. do 21. ure po starostnih skupinah do 17 let starosti.

Šola ima poudarek na vzgajanju nadarjenih otrok in nogometni športni vzgoji. Da otroci lahko obiskujejo to šolo, morajo biti uspešni tudi v redni šoli, saj ima nogometna šola tesne stike s šolami.

V šoli deluje tudi svet staršev, katerega predsednica je Biljana Dušič. Svet staršev ima nalogo, da bedi nad vzgojno platjo šole, ustrezno zdravstveno skrbi za otroke (redni zdravstveni pregledi, zdravniško mnenje o športnih zmogljivostih otrok) in njihovo varnost (prevozi na tekme in treninge).

Narejen je dolgoročni program nogometne šole, ki zajema napredovanje otrok skozi selekcije do mladinske ekipe. Šola želi predvsem pridobiti na ugledu, zato je povabila tudi vplivne delavce v občini, da bodo sodelovali pri njenem napredku. Ravno tako je pridobila tudi ime, saj je bil reprezentant Primož Gliha občan te občine, doma v Višnji Gori. Zaključek prvenstva je dokaz, da so se trenerji, vodstvo šole in mladi nogometišti dostojno borili za barve te šole, saj so uspešno zaključili jesenski del prvenstva.

Kadeti so osvojili 3. mesto v I. kadetski ligi.

Pionirji do 14 let so dosegli 1. mesto v MNZ.

Pionirji do 12 let pa so osvojili 7. mesto v najmočnejši ligi, kar je presenečenje, saj se je menjala cela generacija in ti fantje trenirajo šele tri mesece.

Želja vodstva šole je, da bi pridobili sponzorje ekip, saj so denarna sredstva problem tudi v športu.

Pereč problem predstavljajo vadbeni prostori za šest ekip, katere vadijo štirikrat tedensko. Vprašanje, ki se postavlja, je, zakaj so športni delavci oz. gradbeni odbor gradili površine v Pijavcah osem let, da so sanirali močvirje in uredili ceste, ker so takratne občinske strukture neurejeno močvirmato zemljišče namenile za športne površine. Te površine bi služile za treniranje, saj je prostora za dve nogometni igrišči. Centralno igrišče pa mora služiti samo igranju tekem. Le tako bo mogoče nuditi mladim načrtno vadbo. Ravno tako je nerešeno vprašanje telovadnice v Ivančni Gorici.

Pa vendar pričakujemo, da se bodo odnosi na relaciji Športna zveza in klubi uredili, saj je naš skupni interes vzgoja mladine in tekmovalni rezultati.

Za pomoč se zahvaljujemo Športni zvezi in Juretu Kosu, ki uspešno vodi Športno zvezo Ivančna Gorica.

Vsem krajanom želi nogometna šola z mladimi nogometišti uspešno in zdravo leto 1998 in vas vabi na igrišče ob nogometnih tekmah v letu 1998.

Vodstvo nogometne šole

Z AČELA SE JE NOVA ROKOMETNA SEZONA

Nova rokometna sezona se je za rokometne že začela. V kratki zgodovini RK SVIŠ je to 8. tekmovalna sezona (sicer pa 9.). V novi sezoni bomo tekmovali v naslednjih kategorijah: člani (2A liga), kadeti, starejši dečki, mlajši dečki A in mlajši dečki B.

Pozornost posvečamo vsem ekipam, največ pa seveda članski. Slednja je po koncu pretekle sezone (lani smo osvojili 6.mesto) doživela kar nekaj sprememb. Klub so zapustili naslednji igralci: Ivo Drole, Matej Breclj (oba sta odšla h Krimu), Peter Mohorčič (Inles Ribnica) in Simon Kogoj (Slovan). Aleš Erjavec je prenehal z aktivnim igranjem, Janez Skubic pa trenira v Trebnjem.

V naš klub smo pridobili Boštjana Strnada in Mateja Straha (oba Ponikve) ter Jožeta Jegliča (Grosuplje). Torej, kar številne spremembe, ki pa so jih naši mladi igralci odlično izkoristili in zapolnili vrzeli, ki so nastale z odhodi starejših igralcev. Tako dobro strokovno delo v preteklosti že daje rezultate.

Člansko ekipo v sezoni 1997/98 sestavljajo: Gregor Sever (kapetan), Boštjan Skubic in Ivan Kastelic (vratarja), Kristijan Bašar, Stane Gnidovec, Matjaž Erčulj, Janez Zupančič, Jure Kavšek, Uroš Šparl, Uroš Hočevar, Tomaž Hočevar, Boštjan Strnad, Matej Strah, Janez

Boljka, Luka Drole, Rok Gorenčič, Tomaž Zelko, Simon Novak, Jože Jeglič in Martin Velikanje. Trenerja ekipe sta Milan Strnad in Marjan Potokar.

V novi tekmovalni sezoni (od začetka avgusta, do začetka lige 11.10) smo odigrali 11 pripravljalnih tekem in v sedmih zmagali. V pokalnem tekmovanju smo izločili ekipo Save iz Kranja z dvema zmagama. V šestnajstini finala pa smo se nato pomerili z ekipo Krškega. Slednja nas je premagala v Krškem s 23 : 17 in v Ivančni Gorici z 28 : 29.

Ekipo Krškega je ena vodilnih ekip 1. lige z odličnimi igralci. Vratar Mirko Bašič (Hrv) je še nedolgo tega veljal za najboljšega vratarja na svetu. Na prvi tekmi je ubranil 27 strel, žal pa ga na drugi tekmi v Ivančni Gorici zaradi poškodbe ni bilo. Odlični so tudi Bruno Glaser (občasno reprezentant), Alen Kukavica, German, Urbanč... Trener pa je slovit Abas Arslanagić. Samo tri dni po drugi pokalni tekmi je ista ekipa, ki je pri nas dokaj srečno zmagala, premagala Pivovarno Laško. Da bi sedaj delali primerjave, je absolutno nepotrebno, vendar rezultata s Krškimi nekaj vseeno dokazujeta.

Tudi v novi sezoni imamo veliko gledalcev (okoli 200 na tekmo), vendar prav škoda je, da jih na tekmi s Krškimi ni bilo še več.

Marjan Potokar

Članska ekipa ima v novi sezoni tudi novega glavnega sponzorja, to je Andrej Zelko (Avtoprodaja Zelko). Ob tej priložnosti se Rokometni klub tudi zahvaljuje dosedanjemu glavnemu sponzorju, to je Francu Marklju, ki je bil v tej vlogi zadnji dve tekmovalni sezoni.

Članska ekipa je v ligi do sedaj odigrala naslednje tekme:

SVIŠ : Nova Gorica	24 : 23
Koper : SVIŠ	28 : 26
SVIŠ : Mokrc	28 : 24
Kočevje : SVIŠ	23 : 22
SVIŠ : Sava Kranj	28 : 21

Za podmladek v klubu skrbijo: Marjan Potokar (kadeti in starejši dečki), Milan Strnad (mlajši dečki A), Jože Jeglič (mlajši dečki B, zamenjal je dosedanjega trenerja omenjene skupine Janeza Boljka), Ciril Novak (1. - 5. razred v Višnji Gori) Kristijan Bašar (5. - 8. razred v Višnji Gori) in Dušan Rovaniček v Šentvidu (5. - 8. razred).

V novi sezoni so naše ekipe odigrale že 36 tekem (do 16. 11.) in v veselje mi je zapisati, da je bilo zmag več kot porazov. To pa je razlog več za ogled kakšne tekme. Naša članska ekipa bo v tem delu sezone odigrala doma še dve tekmi, in sicer: 29. 11. ob 20. uri SVIŠ : Krim in 6. 12. ob 20. uri SVIŠ : Sežana. Torej vabljeni v dvorano v Ivančni Gorici.

LESTVICE MLAJŠIH EKIP - TEKMOVANJE V LIGAH MNZ LJUBLJANA

SEZONA JESEN 1997

LESTVICA - PRVA KADETSKA LIGA - MNZ

Sezona 97/98 - po 9. krogu

Klub	Št. tek.	Z	N	P	Goli	Točke
1. Šmartno	9	8	0	1	62 : 5	24
2. BS Tehnik Domžale	9	8	0	1	61 : 10	24
3. Ivančna Gorica	9	6	0	3	37 : 10	18
4. Zagorje	9	6	0	3	25 : 19	18
5. Litija	9	5	0	4	36 : 17	15
6. Kočevje	9	5	0	4	28 : 33	15
7. Cerknica	9	3	0	6	10 : 20	9
8. Belinka	9	2	0	7	14 : 70	6
9. Svoboda Kisovec	9	1	0	8	7 : 48	3
10. Interflash Mirna	9	1	0	8	15 : 63	3

LESTVICA - PRVA LIGA ML. DEČKI - MNZ

Sezona 97/98 - po 9. krogu

Klub	Št. tek.	Z	N	P	Goli	Točke
1. Ljubljana	9	9	0	0	39 : 2	27
2. SCT Olimpija	9	8	0	1	46 : 5	24
3. Elan	9	6	1	2	17 : 10	19
4. Factor Ježica	9	6	0	3	34 : 15	18
5. Slovan Slavija	9	3	1	5	13 : 17	10
6. Šmartno	9	3	0	6	26 : 26	9
7. BS Tehnik Domžale	9	2	1	6	6 : 19	7
8. Ivančna Gorica	9	2	1	6	9 : 32	7
9. Svoboda Ljubljana	9	2	0	7	4 : 32	6
10. Rudar Trbovlje	9	2	0	7	7 : 43	6

LESTVICA - DRUGA LIGA ST. DEČKI - MNZ

Sezona 97/98 - po 9. krogu

Klub	Št. tek.	Z	N	P	Goli	Točke
1. Ivančna Gorica	9	9	0	0	48 : 9	27
2. Šmartno	9	7	0	2	46 : 17	21
3. Kamnik	9	6	1	2	41 : 13	19
4. Komenda	9	5	1	3	15 : 17	16
5. Slovan Slavija	9	4	1	4	27 : 12	13
6. BS Tehnik Domžale	9	3	2	4	17 : 19	11
7. Factor Črnuče	9	3	2	4	19 : 24	11
8. Ilirija	9	2	2	5	11 : 39	8
9. Litija	9	1	1	7	13 : 24	3
10. Dob	9	0	0	9	2 : 65	0

MNZ LJUBLJANA - PRVA ČLANSKA LIGA

Rezultati 13. kroga - 15. 11. 1997

JEZERO	:	B. KRAJINA	4 : 0
BELINKA	:	TČR-DELO KRIM	3 : 1
ARNE TABOR 69	:	GREMO-ŠMARTNO	4 : 2
KAMNIK	:	DOLOMITI-ROTAR	2 : 1
TERMIT	:	IV. GORICA	1 : 4
MAKOR-TRADE DOB	:	KRESNICE	0 : 3
RADOMLJE	:	VRHNIKA	1 : 4

LESTVICA:

	Št. tek.	Z	N	P	Goli	Točke	
1. IV. GORICA	13	13	0	0	53 : 9	39	+44
2. KRESNICE	13	8	2	3	23 : 19	26	+4
3. ARNE TABOR 69	13	8	1	4	34 : 23	25	+11
4. MAKOR-TRADE DOB	13	8	1	4	25 : 16	25	+9
5. TERMIT	13	7	2	4	16 : 13	23	+3
6. DOLOMITI-ROTAR	13	5	4	4	25 : 20	19	+5
7. BELINKA	13	5	4	4	17 : 16	19	+1
8. KAMNIK	13	4	3	6	14 : 19	15	-5
9. VRHNIKA	13	4	1	8	18 : 21	13	-3
10. JEZERO (-5)	13	5	2	6	23 : 27	12	-4
11. B. KRAJINA	13	3	3	7	15 : 30	12	-15
12. RADOMLJE	13	3	2	8	21 : 26	11	-5
13. GREMO-ŠMARTNO	13	2	1	10	13 : 32	7	-19
14. TČR-DELO KRIM (-5)	13	2	2	9	12 : 38	3	-26

DOLENJSKE NOVICE 1894

To so moške.

Pred nekoliko leti, je živel v Parizu premožen mož, ki je bil sicer prebrisan, pa tudi zadosti muhast. Še v svoji oporoki je kazal posebne muhe. Mej družim je volil župništvu velik kos prav dobrega, rodovitnega vrta in sicer pod temi pogoji: 1. da mora dotični župnik ves vrt vsako leto obsaditi se samim grahom, in 2. da mora od pridelanega graha desetino dati. Pa komu? Pomisli človek! Pravico do polne vreče graha ima vsaki mož v župniji, kateri more spričati, da je bil skozi celo leto on gospodar v hiši, a ne žena. Vsako leto, ko je grah dozorel, je župnik z lece oznanil vsebino omenjene oporoke, a zastoj; ni ga bilo nikoli nikogar po grah. Slednjič vendar pride nekdo. »Gospod župnik!« pravi, »danes popolno ko pridem domu, bo poteklo ravno leto dni, kar ste me

poročili z mojo ženo, in celo leto sem gospodoval vedno le jaz v svoji hiši. Prosim, dajte mi grah, kateri mi pripada po pravici. Ne potrebujem sicer graha, a gre mi bolj za čast, nego za grah.« »Dobro, dobro«, reče na to župnik »to je lepo in pošteno, in prav veseli me, da imamo vsaj enega moža v župniji. Le pripravite svojo vrečo, jaz pa bom poskrbel, da se prinese grah«. Ni dolgo in župnik se vrne, za njim pa sopiha dekla, ki komaj nese veliko vrečo graha, toliko ga je bilo. »Ljubi prijatelj! nagovori župnik moža, »zakaj pa niste prineseli večje vreče, ta je premala, ta je vrečica, ne pa vreča!« »Ej, saj sem hotel«, veli mož; »saj sem rekel svoji ženi. Ti, to je premalo. Pa kaj se hoče? Saj veste, kakošne da so ženske. Njena mora obveljati.«

»Tako? tako!« nasmeje se župnik, »tedaj taka je zvami? Le vzemite spet svojo vrečico in vrnite se ž njo prazni domu. Recite pa doma svoji ženi, da jo lepo pozdravim, pa naročite jej, da naj vam popolnoma prepusti gospodarstvo v hiši vsaj drugo leto in tudi takrat, kadar boste šli po grah.«

Skrbna soproga

Neki zdravnik pripoveduje iz lastne skušnjice: V bolnišnico so prinesli ponesrečenca, ki je bil navidezno mrtev. Za nosilnico je šla njegova soproga. »Mrtev je«, pravi zdravnik. Bolnik se rahlo zgane in zašepče: »Še ne popolno!« Vsi se začudijo; soproga pa priskoči k njemu in pravi: »Bodi miren, zdravnik gotovo bolje ve!« Ne verjamemo, da bi bil bolnik to pritrdil.

JAVNI RAZPIS ZA PROGRAME
JAVNIH DEL V REPUBLIKI
SLOVENIJI ZA LETO 1998

Naročnik: Republiški zavod za zaposlovanje, Glinška 12, Ljubljana

Izvajalec javnega razpisa: Republiški zavod za zaposlovanje, Glinška 12, Ljubljana

POGOJI RAZPISA:

1. Na razpisu lahko sodelujejo kot naročniki javnih del občine, zveze, društva, ustanove, javni zavodi oziroma druge neprofitne organizacije ali državne institucije.
2. Pri organiziranju in izvajanju del sodelujejo naročniki javnih del, izvajalci in Republiški zavod za zaposlovanje.
3. Razpis programov javnih del v Republiki Sloveniji za leto 1998 je odprt do 30.6.1998, za obdobje od 1.7.1998 do 31.12.1998 pa bo izveden nov razpis.
4. Prednost pri izbiri bodo imeli programi, ki bodo predstavljali prispevek k lokalnim razvojnim iniciativam in dosedanjim uspešnim programom.

Podrobna navodila za sodelovanje na razpisu dobite na županstvu v Ivančni Gorici.

Gojitelji malih živali v občini Ivančna Gorica ustanavljajo svoje društvo. Rejci v naši občini že več let sodelujejo s člani drugih društev, kar potrjujejo tudi z gojenjem več vrst živali in seveda odličji - pokali. Ustanovitelji društva trenutno gojijo okoli 20 vrst kuncev (zajci) in več kot 30 vrst golobov ter več sort ptičev, rac in podobnih živali. V društvu nameravajo združiti rejce vseh vrst malih živali in jim pomagati s strokovnimi predavanji in organizacijo razstav na našem območju ter seveda sodelovanjem na drugih razstavah na našem območju in širom države, morda celo izven države. Rejci že zdaj sodelujejo z veterinarji, saj imajo redna cepljenja svojih živali in preglede ter tetoviranja. V društvu je dovolj strokovnjakov, da lahko svetujejo pri nakupu plemenskih živali, ne bodo pa pozabili na organizirane obiske razstav malih živali doma in v tujini.

K sodelovanju vabijo predvsem mlade,
še posebej rejce gosi, rac in fazanov.

Za podrobnejše informacije pokličite na telefonsko številko 778-832 ali Mobitel: 0609/627-504.

Služba za stike z javnostjo
D. Č.

ZDRAVJE IN BOLEZNI V.
DUŠEVNO PREHRANJEVANJE

V zadnjem prispevku o prehrani se posvetimo duševnemu prehranjevanju. Duša se prehranjuje tako kot telo. Naše psihološke potrebe so v marsičem sorodne telesnim. Vemo, da je naše telesno zdravje odvisno od uravnovešene prehrane, dobre prebrave, čistega zraka, higijene, od skrbi, da se zaščitimo ali izogibamo situacijam, ki lahko pripeljejo do kakšne bolezni ali poškodbe. O vplivih na duševno zdravje pa vemo bolj malo. Komaj kaj vemo o vplivu okolja na nas, čeprav se veliko govori in piše o tem, kako poglavni problemi današnjega časa: vojna, izredno škodljiva tekmovalna naravnost, vsepovsod razširjeno nasilje in strah, izhajajo iz sveta duševnosti.

Duševno se hranimo z zvoki in slikami, ki jih slišimo in vidimo (barve in oblike v naravi, zgradbe, podobe soljudi, sozvočje in ritem glasbe...) in z vsemi idejami in občutki, s katerimi se srečamo. Vse to naša duševnost vsrkava avtomatično, mimo naše volje in brez potrebe po usmerjanju pozornosti le temu procesu. Novi vtisi,

sprejeti iz okolja, pa ne ostajajo znotraj nas negibni, ampak so žive sile, ki spodbujajo in kličejo še druge duševne silnice - v skladu z zakoni, ki delujejo v človeški duševnosti. Pa vendar na sprejemanje vtisov iz okolja lahko vplivamo oz. se lahko naučimo spretno uporabljati vse te vplive, da bi svoj notranji svet zgradili tako, kot želimo.

Tako na primer vsi, s katerimi smo v stiku, lahko postanejo naši sodelavci (ne da bi za to vedeli!). Gospodovalec šef ali preveč natančen kolega lahko postaneta (če to iskreno želimo) naša sodelavca pri razvijanju močne in spretno volje v vzpostavljanju takšnih odnosov. Dolga vrsta v trgovini, zamuda pri kosilu ali zastoj na cesti nam ponujajo možnost, da vadimo potrpljenje in umirjenost, pa tudi, da preberemo del kakšne dobre knjige, dokler čakamo. Preveč klepetavi prijatelji nam ponujajo možnost, da se naučimo kontrole govora - učijo nas umetnosti ljubeznivega, toda odločnega zavračanja odvečnih ali opravljenih pogovorov. Biti sposoben reči "ne" je težka, toda zelo koristna vaja.

Budistični izrek pravi: "Sovražnik je ravno tako koristen na poti proti notranji luči kot Buda."

Našejmo sedaj le nekaj pogostih škodljivih dejavnikov v našem duševnem okolju: napadalnost in nasilje, strah, pobitost (depresija) in odvisnost, pohlep in sebičnost... Te duševne vsebine so resnični psihološki strupi, ki prežemajo naše duševno ozračje in zastrupljajo ljudi.

Skoraj povsod razširjena napadalnost in nasilje sta vsem pred očmi. Prvi zdravilni ukrep je, da prenehamo še dodatno krepiti to skupno in tudi lastno duševno stanje z nenehnim usmerjanjem svoje pozornosti k tem vsebinam. Časopisi, revije, TV, radio, filmi tekmujejo med seboj, kdo bo bolj živo in dramatično predstavil scene nasilja. S pozornostjo in zanimanjem za tovrstne predstavitve le ohranjamo njihovo moč nad nami. To seveda ne pomeni zatiskati si oči pred nasiljem v okolju - toda eno je srečati se z resničnim stanjem s ciljem, da to stanje izboljšamo, in popolnoma nekaj drugega izpostaviti se brez potrebe in trznega razločevanja, poplavi senzacionalističnih člankov in fotografij povsod prisotnega nasilja. Zato je

resnično dejstvo, čeprav zveni čudno in protislovno, da bo človek, ki iskreno in globoko želi prispevati k, denimo, izboljšanju socialnega ali ekonomskega stanja skupnosti ali k prenehanju vojne, najbolj učinkovit v svojih prizadevanjih, če se ne odpre v popolnosti (niti v imenu sočutja) vsem vplivom konkretne situacije, ampak raje zbrano in mirno osredotoči svoje notranje moči na svoj cilj - tako bo jasneje videl, kaj je treba storiti.

Zastrupljenost s strahom je tudi zastrupujoča. Poleg osebnih strahov in stisk zastrupljajo duševno ozračje še valovi kolektivnega strahu in panike, proti katerim se je težko boriti, še težje pa je živeti z njimi. Ponovno velja temeljno pravilo: prenehajmo ohranjati in krepiti te strahove z zanimanjem za številne napovedi o "koncu sveta" in podobno in se zanimajmo (odločno in vneto) za kakšno ustvarjalno ali konstruktivno dejavnost.

Potrnost in odvisnost od tujega mnenja se večinoma pojavljata kot izraz nezadovoljstva in kot človeška reakcija na negativne, temačne življenjske izkušnje in na nepravilnost. Nekateri ljudje se pri tem odzivajo z nasiljem in impulzom, da bi uničili izvor svojih težav in preizkušnje, prenekateri pa s potrtostjo, celo

obupom, ki izvira iz občutkov nemoči in nekoristnosti.

Pohlep je še en strup, ki predstavlja izražanje različnih sebičnih želja. Razširjena oblika pohlepa je potreba po prekomernem samopotrjevanju, kar je eden poglavitnih vzrokov napadalnosti in nasilja v okolju. Druga oblika je, recimo, čezmerna čutnost in poudarjeno zadovoljevanje čutnih želja in potreb, kot so hrana, spolnost itd. Zapišimo, da niti samopotrjevanje niti uživanje v hrani ali spolnosti ni "napačno". Ko govorimo o škodljivosti, mislimo na navezanost, odvisnost od zadovoljevanja teh potreb, kar pelje v čezmernost in grobo potrjevanje teh lastnosti. Nobene potreba, občutek, želja ni "napačna" - potrebna je spretna regulacija njenega izraza in uporabe, kar terja krepko in večšo voljo in, včasih, ljubečo, toda strokovno pomoč.

Za zdravo duševnost so nam v veliko pomoč še številne ustvarjalne, rekreativne in izobraževalne dejavnosti: glasba, ples, literatura, šport, učenje jezikov..., katerim se lahko posvečamo in z njimi izgrajujemo in hranimo svoj notranji svet.

Dr. Biljana Dušič

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem gasilcem, policiji, sovaščanom in vsem ostalim, ki so mi priskočili na pomoč ob požaru, ki je prizadel mojo družino in imetje.

Posebna zahvala velja gospema Lojzki Sever in Ivici Erjavcu za njuno nesebično pomoč.

Igor Kastrevc

ZAHVALA

Po težki bolezni se je tiho poslovila od nas draga mama in stara mama

BERNARDKA KLAVS

iz Gabrovke pri Zagradcu 11

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, vaščanom, prijateljem in znancem, ki so nam izrazili sožalje, darovali cvetje in sveče ter jo v tako velikem številu spremili na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo dr. Zupančiču in osebju Zdravstvenega doma Ivančna Gorica za nesebično pomoč pri zdravljenju. Hvala g. župniku za opravljene pogrebne svečanosti, hvala tudi KS Zagradec za poslovilne besede.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: otroci Janez, Metod in Nada z družinami ter brat in sestri.

ZAHVALA

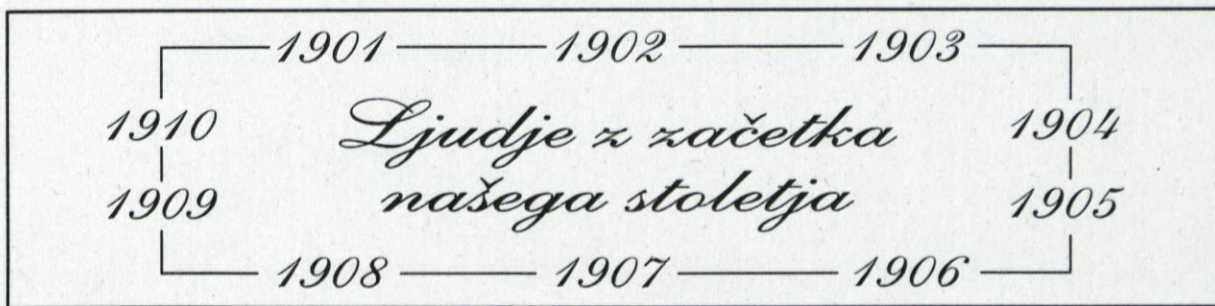
V 87. letu starosti nas je zapustil dobri oče, tast, dedek in pradedek

FRANC ZUPANČIČ

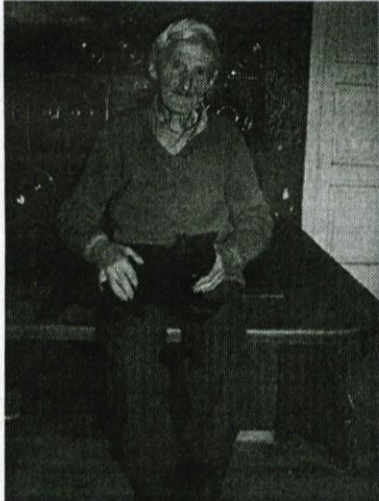
Mleščevo 1, nazadnje je bival v Domu starejših občanov Grosuplje.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste v dneh slovesa sočustvovali z nami, nam izrekli sožalje ter darovali cvetje in sveče. Hvala vsem, ki ste darovali denar za dobre namene ter ga pospremili na njegovi zadnji poti in zanj molili. Zahvala tudi osebju Doma starejših občanov za nesebično pomoč. Posebna zahvala tudi domačemu župniku za izpolnitev očetovih zadnjih želja. Hvala pevcem za lepo zapeti pesmi.

Žalujoci: Vsi njegovi

Alojz Anžlovar - Frencetov Lojz

doma se drži, drugi pa hodite naokoli". In tako je ostalo.

O, pa bi Lojz bil tudi za druge stvari. Zelo rad je hodil v šolo. Štiri razrede je opravil z odliko v šentviški šoli, pa še ponavljalno je dal skozi. Učenci so mu večkrat prigovarjali, naj gre naprej v šole, pa ni bilo nič iz tega - kje pa naj bi starši dobili denar za šolanje ob tako številni družini?

Tako je Lojz po očetovi smrti zagospodaril na domovini - tako so tedaj v Češnjicah pravili domačiji -, se znojil po poljih in senožitih, drvaril v gozdovih in veliko fural les na postajo v Radohovo vas ali v Podivančno, kakor so mu naročili. Konji so bili Lojzu vse življenje velika strast. Kako je bobnelo, ko je včasih vprego po cesti pognal v dir, da se je vse oziralo za njo. Potem se je zresnil in takole razmišljal: "Čudno je tole življenje: bil sem najslabotnejši med našimi, toliko težkih bremen sem privzdignil in veliko hudega skusil, pa sem edini dočkal tolikšno starost".

Tudi družinico si je zastavil potem, ko je prevzel posestvo, a ni imel prevlelike sreče: žena mu je umrla že pred dvema desetletjema, kmalu za njo pa je pobralo še njegovo edino hčer. Čeprav je vedel, da je njegova rodovna veja s tem usahnila, se ni dal. Trmasto je vztrajal še naprej in sam z velikimi napori ohranjal pri življenju gruntec, ki mu ga je nekoč izročil oče. Nazadnje pa je vendarle moral odnehati. Pred dvema letoma je razprodal živino in se s težkim srcem poslovil od svojih konjičev.

Sedaj živi v hiši nečaka Jožeta, za lučaj stran od njegove ljubljene "domovine". Včasih jo še obiže in hudo mu je, ko je tako osamljena, včasih pa je bilo v njej toliko življenja. Lojz pravi, da je prišel v dobro hišo: nečak Jože in vsi njegovi so zelo dobri zanj, sam s svoje strani pa tudi gleda, da jim ne dela preveč sitnosti, sedaj, ko se še kolikor toliko lahko sam "rihta".

S triindesetletnim Alojzom Anžlovarjem sva se potem še dolgo pogovarjala o samih zanimivih stvareh. Natanko mi je opisal, kakšen denar so imeli v avstrijskih časih: goldinarje, krone, groše, vinarje in krajcarje. Nekoč je imel v posesti celo goldinarskega stotaka. Kar ponosen je na starodavno šentviško faro. Čeprav so jo "cufali" že od vseh strani, je še vedno velika in pomembna. Potem mi je gladko naštel vseh 21 podružnic, ki so jih imeli. Pri tem je še posebej naglasil domačo sveto Ano, dobro zavetnico vasi v okolici. Spominja se, kako so še pred svetovno vojsko menjali zvonove v njeni cerkvi. Stare tri zvonove pa so dali na račun livarju. Eden med njimi je še posebej lepo pel. Staremu Stoparju se je tako zasmilil, da ga je sam odkupil in vrnil sveti Ani. Do šestnajstega leta je potem rabil kot navček, potem pa so ga prelili v avstrijske topove.

Naš slavljeneec pravi, da je v svojem dolgem življenju služil dvema cesarjema, dvema kraljema in dvema predsednikoma, kako bo za naprej, pa še ne ve. Meni, da ima človek devetdeset let čez in čez zadosti, kar je več, je pa preveč. Sedaj pa ne vem, ali se je šalil ali je mislil resno. Ga bom vprašal, ko spet pridem v Češnjice.

Leopold Sever

Govori se...

Govori se, da kljub večletnim prošnjam gasilsko društvo z Vrha pri Višnji Gori nima motorne brizgalne.

Sliši se tudi, da na svojih vajah kar na tla narišejo brizgalno, od tod naprej pa položijo cevi po znanem vrstnem redu do ročnika. Morda bi se ob tem kdo iz OGZ zamislil, saj iz letošnjega investicijskega dela zveze poznamo kar nekaj naložb.

Da ob morebitnem požaru vrhovski gasilci ne bi gasili tako kot na Gorenjskem jedo klobaso (Narišejo klobaso na papir, zraven jedo kruh, z radirko pa radirajo klobaso.).

Težki pogajalci

Zadružni dom v Ambrusu še vedno buri duhove. Govori pa se, da se vendar nekaj premika na bolje. Tako v Ambrusu kot v zadrugi so že prižgali rumeno luč. Upajmo, da bodo oboji kmalu posvetili z zeleno, kar naj bi pomenilo, da so sklenili kompromis.

Govori pa se tudi, da so na obeh straneh nekateri zelo težki pogajalci.

Kaj so iskali vlomilci

Nedavno so vlomilci obiskali župnišče v Ivančni Gorici. Odnegli niso ničesar. Ljudje govorijo o dveh možnostih. Ali vlomilci niso vedeli, da denarja ne bodo našli, ker gre vsak tolar spreti za

odplačilo dolgov nove cerkve. Morda pa niso iskali denarja, ampak župnika.

Umrli v avtomobilu

Pred kratkim so na parkirnem prostoru v Ivančni Gorici, našli v avtomobilu novomeške registracije, mrtvega moškega. Ker uradnega podatka, kdaj in kako je šofer umrl ni, se širijo različne govorice.

Eni trdijo, da je bilo truplo vsaj dva dni v avtu, pa ga ni nihče opazil. Drugi pa že vedno povedati, da je bil mož umorjen in šele potem prenešen v avto. Policija pa po desetih dneh še nič.

Sosed sosedu volk

Najprej se je v sporu med dvema sosedama v Ivančni Gorici bolj šepetal, ker si pač zaradi funkcij vpletenih, nihče ni upal govoriti naglas. Pa sta obe sosedni prišli na »vroči stol« Vala 202 in vsa Slovenija je lahko spremljala pranje umazanega perila za dobrih dvajset let nazaj.

Sedaj ljudje govorijo le še o tem, kakšne posledice bo to imelo za obe sprti sosedni.

Po Višnjici do morja

Višnjica je menda dobila luknje in voda odteka pod zemljo, namesto preko

Ivančne Gorice v Krko. Nekaterim v Višnji Gori je menda, tako se govori, veliko do tega, da bi te luknje zamašili in tako dvignili gladino Višnjice. Menda se bo v akcijo vključila tudi občina.

Govori se tudi, da bo to edina možnost, kako jahtico, ki je že doslej preveč zrasla v višino, spraviti v morje.

Ja, edino po vodi bo šlo, pravijo nevoščljivci.

Kdo bo dal gradbeno dovoljenje

Na edinem parkirišču v Ivančni Gorici so posebno ob sobotah dopolne avtomobili parkirani vse povprek, tako da eni ne morejo ven, druge pa ne noter.

Nekdo bi lahko na asfalt narisal parkirne prostore in s tem dal vsaj videz uredjenosti.

Govori pa se, da niti banka, niti Tabor, niti Krajevna skupnost nimata denarja za nekaj kilogramov barve.

Eni pa zatrjujejo, da denar je, pa ne morejo dobiti usposobljenega arhitekta, ki bi jim za ta poseg naredil načrt. Zopet

POLICIJSKA KRONIKA

30. 10. 1997: Med 18.30 in 22. uro je neznan storilec vlomil v prostore župnišča v Ivančni Gorici. Pregledal je tri prostore, nato pa kraj zapustil, ne da bi kaj odnesel s seboj. Z opisanim dejanjem je povzročil manjšo škodo.

1. 11. 1997: Ob 6.10 so neznan storilec na parkirnem prostoru ob magistralni cesti M/1 pri naselju Dob oropali spečega voznika tovornega avtomobila. Dejanje so storili tako, da sta dva razbila stekla na vratih vozila, voznika potegnili iz vozila, nato pa so ga z udarci podrli na tla in mu iz žepa vzeli 4000 nemških mark. Po dejanju so zbežali proti Hrastovemu Dolu. Policisti so ugotovili, da so isti zlikavci poskušali oropati še enega voznika pred motelom v Grosupljem in dokončali podobno dejanje ob isti cesti pri Poljanah.

2. 11. 1997: Okoli 20. ure so policisti intervenirali v zasebni stanovanjski hiši v okolici Stične, kjer je izvenzakonski partner grozil z umorom svoji družici. Ker je bil kršitelj tujec, ki ni imel urejenega prebivališča na območju Slovenije, je bil pridržan in priveden k sodniku za prekrške v takojšnji postopek. Sodnik ga je zaradi storjenih prekrškov kaznoval z zaporno kaznijo, katero je takoj prestal, nato pa so ga odstranili iz države.

4. 11. 1997: Ob 7. uri so bili policisti obveščeni, da je bilo vlomljeno v trgovini Katja in Polž v Višnji Gori. Ugotovljeno je bilo, da so neznan storilec ponoči nasilno vstopili v obe trgovini in iz njiju odnesli več oblačil, cigaret, kave in pijače. Škoda znaša okoli 3.300.000 tolarjev.

9. 11. 1997: Okoli 21. ure je v Kava baru Slemenice na Muljavi prišlo do prepira med dvema pijanima domačinoma. Med preprirom sta se pričela pretepati. V pretepu je starejši

mlajšega porezal po prsni in mu s tem prizadejal poškodbo. Potem ko so mu nudili pomoč, je poškodovani zapustil bolnišnico. Oba bosta spor reševala pred sodnikom za prekrške.

12. 11. 1997: Ob 7.20 je bil v parkiranem osebnem avtomobilu Volvo ob Cesti II. grupe odredov v Ivančni Gorici najden mrtev mož, doma iz Novega mesta. Preiskavana trupla je pokazala, da pokojni ni umrl nasilne smrti, kot se je to govorilo med občani, temveč zaradi odpovedi srca.

15. 11. 1997: Okoli polnoči se je na regionalni cesti pri naselju Marinča vas zgodila huda prometna nesreča zaradi nepravilne strani vožnje voznika osebnega avtomobila VW golf, ki je v desnem ostrem ovinku zapeljal na nasprotni vozni pas in ob levem robu vozišča s sprednjim levim delom vozila zadela pešca, katerega je odbilo preko pokrova motorja in strehe vozila na travnati nasip, kjer je hudo telesno poškodovan obležal in zaradi hudih poškodb umrl. Voznik je po nesreči odpeljal s kraja, ne da bi poškodovanemu nudil pomoč. Nato je obrnil vozilo in peljal mimo kraja nesreče proti Žužemberku ter med potjo odložil potnika iz svojega vozila, nato pa z vožnjo nadaljeval preko Žužemberka do Biča, od koder je obvestil policijo o prometni nesreči. Med potjo je v enem od križišč trčil v drog kašipota in s tem nameraval prikriti sledove na vozilu. Zatem se je vrnil na kraj nesreče in počakal na prihod policistov. Policisti so pri ogledu ugotovili, da je nesrečo povzročil prav on. Prav tako je bilo ugotovljeno, da je imel voznik v izdihanem zraku 0,71 promile alkohola, zaradi česar je bil odrejen odvzem in analiza krvi in urina. Zoper voznika in njegovega potnika bo na Okrožno državno tožilstvo podana kazenska ovadba.

POLICIJSKA POSTAJA
GROSUPLJE

Neprilagojena hitrost, nepravilna smer vožnje - posledica je vidna.

drugi pa da bi z risanjem črt, to postal že objekt, za katerega je potrebno gradbeno dovoljenje.

Kar ni dobro za svetnike je dobro za knjižnico

Ni še pol leta, kar so se ivanški svetniki pridružili, da TRAIG-ovih prostorov ne bodo kupili. Sedaj pa iz zanesljivih virov prihajajo govorice, da se je večina svetnikov premislila.

Govori se, da bi se tja preselilo županstvo. Knjižnica, vodstvo vrta, zdravstvenega doma in morda še kakšna služba, pa naj bi zasedlo sedanje prostore županstva.

Knjižnico v teh prostorih si lahko zamišljajo le tisti, ki že dolgo ali pa nikoli niso videli kolikor

toliko sodobne knjižnice znotraj.

Klasje in korito

Zadnja številka Klasja je imela veliko

zamudo. Našli so se nekateri, ki so takole govorili:

»Klasje je gotovo izšlo. Dobili pa so ga samo tisti, ki so pri koritu.«

Iščemo inšpektorja Zakaj »crkujejo« luči javne razsvetljave?

Že nekaj časa ivančani opažajo, da svetilke javne razsvetljave »crkujejo« ena za drugo. Menjava žarnic nič ne pomaga.

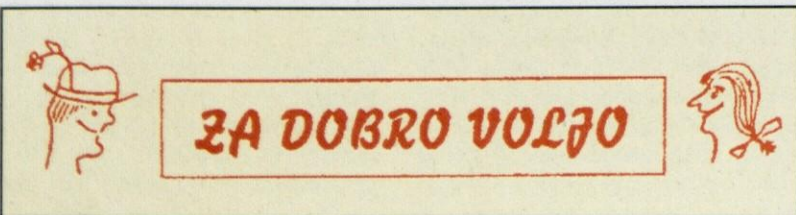
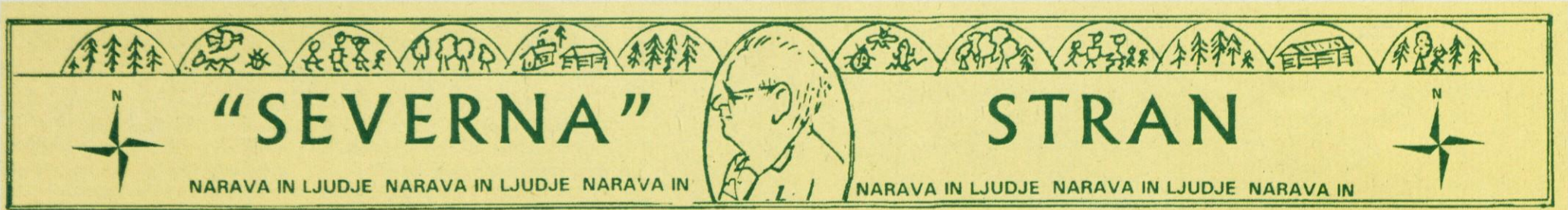
Ko so se popravil lotili bolj temeljito, so ugotovili, da so bili poškodovani podzemni električni kabli.

Dokazov sicer ni, vendar sumijo, da so jih poškodovali delavci Tegrada, ko so polagali telefonske kable.

Ker pa se na elektriko očitno ne razumejo najbolje, so jih povezali tako, da jih je kaj hitro uničil zob časa. Kje vse so jih pretrgali in »strokovno« zopet spojili, vedo le oni.

Sedaj pa je najbolje, da položijo nove kable. In vse bo zopet v redu, dokler ...

Ali pa ima morda kak inšpektor boljše ideje?

Dihurji povzročili borzni zlom

Ha, ste brali! Sem vedel, da bo vžgalo. Kakor hitro je v svet pricurrla vest o skorajšnji uvedbi lastnega občinskega denarja, je vse svetovne borzne hiše zajel preplah. Največji lastniki kapitala so na vrat na nos hoteli prodajati svoje delnice, da bi si lahko kupili našo valuto, ker dobro vedo, da bo zaradi cvetočega gospodarstva v občini dihur trden kot suhokranjski apnenec. Seveda so le najbolj jasnovidni uspeli s transakcijo, ostali pa v jok, toliko so zgubili s padcem vrednosti delnic. Toda svet je neizprosno.

Naših občinskih mož zlom svetovne ekonomije seveda ni presenetil. Nekaj pa jih je vendarle zaskrbelo - kaj če bodo tuji pokupili vse dihurje in jih ne bomo mogli sprosti natiskati zaradi malce zastarelega tiskarskega stroja. Staknili so glave, nekaj momljali in se nazadnje počili po čelu: "Denar mora biti v obtoku, ne pa v nogavicah - bankovce bomo na vseh štirih vogalih namazali z dihurjevo mastjo, pa jih nihče ne bo dolgo držal pri sebi.

Vidite, kako epohalne rešitve se najdejo, če je skupaj veliko modrih glav. In to ni bila njihova zadnja ideja.

Borzna hiša v Honkongu - samo nekateri srečneži so uspešno prodali svoje delnice in si bodo lahko privoščili dihurje.

TISKARSKI ŠKRAT SPET NA DELU

Razhajanja

Na severnem obrobju naše občine sta se združila dva simbola: božji in posvetni. A glej jo smolo - bog (križ) se nagiba v eno smer, naš turizem pa hoče čisto na drugo stran. Vsekakor bo tu potrebno usklajevanje

Zgornji dve sliki imata tokrat pravilna podnapisa, zadnjič pa je ta presneti tiskarski škrt zamenjal besedilo in je vse skupaj hudo neumno izpadlo. Seveda se bralkam in bralcem zaradi tega vljudno opravičujemo. Na srečo je bil v omenjenem primeru škrt hudo nepreviden, zato je zapustil za seboj veliko obremenilnih dokazov in smo mu že na sledi. Priče so povedale, da je precej visok - okoli 180 cm (kar je za škrate nekoliko nenavadno), nosi očala in je precej lasat. Znan je tudi po tem, da si pozimi pogoste prehlade zdravi z domačo lučarsko slivovko. Drugih podatkov zaradi nadaljnje preiskave še ne moremo dati v javnost. Ker je osumljen, da ima zraven svoje prste tudi pri nerednem izhajanju Klasja, naprošamo vse občane, ki bi karkoli vedeli o njem, naj to nemudoma sporočijo v uredništvo Klasja s pripisom: Osebo v roke uredniku "Severne strani". Upoštevali bomo tudi anonimne prijave. S skupnimi močmi ga bomo trdo prijeli, mu stopili na prste in preprečili nadaljnje nagajanje in pobalinstvo.

Sever

Nenavadni znaki

Tole znamenje sem opazil ob samotni poti v korinjskih gozdovih. Sprva sem se kar ustrašil, da ga niso narisali Srbi, misleč, da so prišli k nam ustanavljat kakšno svojo krajino, tako me je vse skupaj spominjalo na njihov grb. Kar odleglo mi je, ko sem zvedel, da so to le katastrska znamenja.

KLASJE IMA KNJIGO REKORDOV

PETI REKORD

Časi se spreminjajo in z njimi tudi konjički naših občanov. Nekdaj so ljudje zbirali podkve, ki so ostajale za vpregami in jezdec. Bojda so prinašale srečo. Dandanašnji so te iskalce sreče nadomestili zbiralci okrasnih pokrovov z avtomobilskih koles, vendar še ni povsem dokazano, da tudi ti prinašajo srečo. Rekorder med našimi zbiralci je Jože Nosan. Ta ima na svoji haciendi v Podsmreki razstavljenih za četrte stotice teh okrasov, znotraj na policah pa še najmanj toliko. Novemu rekorderju iskreno čestitamo.

L.S.

NAŠI KRAJ

PODLISTEK

V PRETEKLOSTI

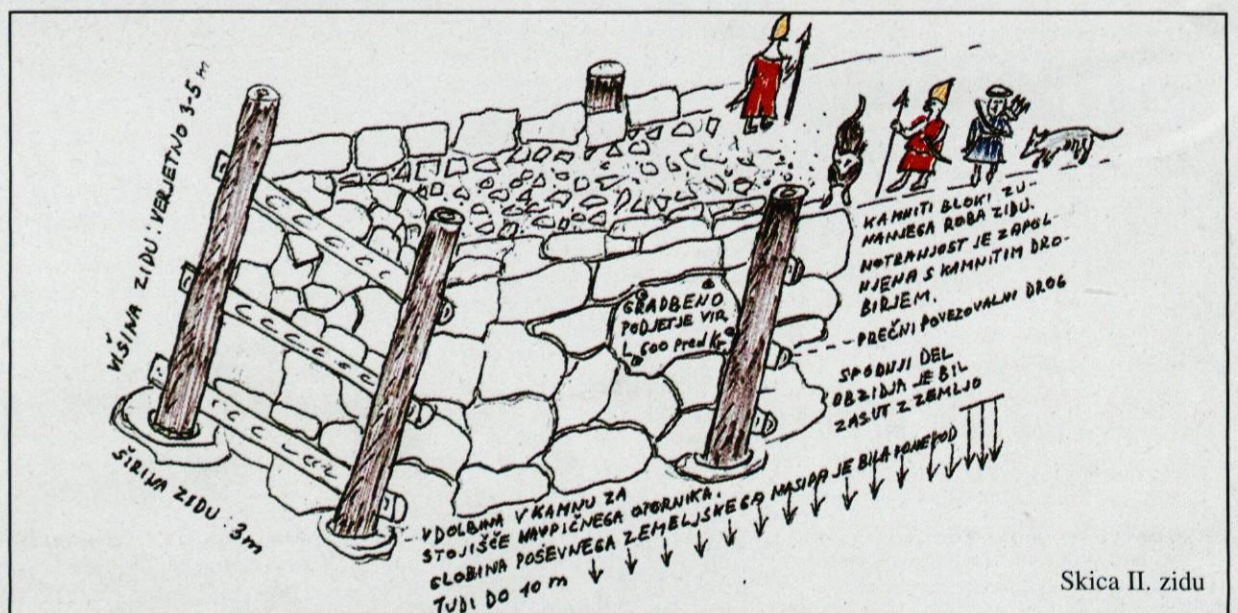
Piše: LEOPOLD SEVER

OBRAMBNO OBZIDJE VIRSKEGA "MESTA"

Nekatera naša prazgodovinska selišča so imela samo leseno (palisadno) "obzidje", druga samo zidanega, tretja pa so bila zavarovana le z globokimi jarki. Virski II. zid je bil kombiniran z lesenimi in kamnitimi materiali. To je tudi razumljivo, saj so imeli davni graditelji na razpolago oboje na kraju samem. Kamen so spretno skladali v t.i. suhi zid, to je zid brez veziva iz malte ali gline. Leseni navpični zidni oporniki so si sledili v razdalji 3,5 metra. Lesene ses-

tavine zidu se seveda niso ohranile, lepo vidna pa so talna sedišča navpičnih brun in praznine v zidu. V objekt je bilo vgrajenega okoli 30.000 ton kamnja in več kot tisoč kubičnih metrov lesa. Dandanašnji je pretežno ohranjen le tisti del zidu, ki je bil obsut z zemeljskimi nasipi. Pravijo, da so veliko tega kamnja pobrali, ko so gradili stiški samostan. Ker Iliri ne spadajo v kategorijo povojnih razlaščenec, kamnja seveda ne bo treba vračati.

Skica II. zidu